

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

7 NOVEMBER 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	39
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	41
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	46
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	47
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	47
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	49
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	51
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	52
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	58
L. Van Den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	59
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	61
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	62
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	63
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	63
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	64
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	65
REGISTER	67

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 150
van 29 september 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Cultuurmonumenten – overdracht naar de gewesten en gemeenschappen in het kader van de staatsvorming

Sommige monumenten zijn in het kader van de staatsvorming als cultureel patrimonium nog niet overgedragen aan de gewesten en gemeenschappen. Het overlegcomité Regering-Executieve uit hoofde van de werkgroep Overdracht der Goederen moet beslissen over een eventuele overdracht.

Het overlegcomité Regering-Executieve heeft de overdracht van nationale monumenten afhankelijk gemaakt van de vereffening door de Executieve van achterstallige betalingen die door de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn.

Daar verder uitstel leidt tot aanzienlijke meerkosten bij latere renovatie en een onherstelbare schade aan het patrimonium, had ik graag een antwoord op de volgende vragen :

1. Over welke achterstallige bedragen gaat het ?
2. Welke bedragen zijn hieraan verbonden ?
3. Welke stappen heeft de minister gezet om deze achterstallige betalingen die door de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn te vereffenen ?
4. Is het advies dat ingewonnen werd bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis reeds bekend ?
5. Wanneer zullen deze Vlaamse monumenten onder een Vlaams ministerie ressorteren ?

Antwoord

- 1, 2 en 3. Ik ga ervan uit dat het lid doelt op de achterstallige betalingen die aan (en niet : door) de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn.

Het betreft voornamelijk bezettingsvergoedingen (en daarmee gepaard gaande exploitatiekosten) voor gebouwen die eigendom zijn van de Belgische Staat, maar die bezet worden door diensten van de Vlaamse regering. In mindere mate gaat het ook

over huurgelden (voor gebouwen die door de Regie worden ingehuurd ten voordele van de diensten van de Vlaamse regering) en over verwijlinteressen.

De term “achterstallige betalingen” dient evenwel te worden genuanceerd. Uit onderzoek door de diensten van de Vlaamse regering is immers gebleken dat, van het totale bedrag dat door de Regie als achterstallig wordt aanzien, een gedeelte verkeerdelijk werd aangerekend (en dus helemaal niet verschuldigd was) terwijl een ander gedeelte nog het voorwerp uitmaakt van onderzoek of betwisting.

Op 6 mei 1994 heeft het bestuur Gebouwen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een volledige bilan opgemaakt. De situatie was toen de volgende :

– gevorderd door de Regie	1.179 miljoen
– waarvan betaald :	965 miljoen
– door de Regie aanzien als achterstallig :	214 miljoen
– weerlegd door de Vlaamse regering en als zodanig door de Regie aanvaard :	51 miljoen
– aanvaard door de Vlaamse regering en in betaling gesteld :	45 miljoen
– bleef in betwisting :	118 miljoen

Het nog in betwisting gebleven bedrag heeft in hoofdzaak betrekking op 3 gebouwen :

- het Provinciaal Gouvernement te Antwerpen ; gelet op de complexiteit van deze problematiek (drie betrokken partijen : federale overheid, Vlaamse Gemeenschap en provincie zelf) besliste het Overlegcomité op 18 januari 1994 dat deze niet langer een hinderpaal moet vormen voor de overdracht van onroerende goederen ;
- het Rijksadministratief Centrum te Brussel, waarvan een gedeelte dient overgedragen te worden naar de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering neemt de stelling in dat die overdracht – conform de beslissingen van het Overlegcomité van 2 februari 1993 en 2 maart 1993 – dient te geschieden met terugwerkende kracht op 1 januari 1993. Derhalve heeft zij betwist dat de Regie voor de periode na 1 januari 1993 nog een bezettingsvergoeding aanrekent. Inmiddels werd in het Overlegcomité van 5 juli 1994 evenwel overeengekomen dat de aangerekende vergoeding toch zal betaald worden, met dien verstande dat later een afrekening zal geschieden die rekening houdt met de datum van overdracht enerzijds en met de eigenaarslasten anderzijds ;
- de WTC-toren III, waarvoor de Regie der Gebouwen eenzijdig de door het Vlaamse Gewest in gebruik genomen oppervlakte met circa 10.000 m² heeft verhoogd en de verschuldigde vergoeding dienovereenkomstig heeft aangepast. Hierover wordt het onderzoek en het overleg met de Regie voortgezet.

Elk bedrag dat door de Regie sedertdien bijkomend is aangerekend dient het voorwerp uit te maken van een soortgelijk onderzoek, teneinde de effectief verschuldigde bedragen vast te stellen. Terloops moge erop gewezen worden dat dit een omslachtige en

moeilijke opgave behelst, vermits de vorderingen van de Regie absoluut niet uitblinken qua duidelijkheid en overzichtelijkheid.

4. en 5. Daar waar, in het algemeen beschouwd, de in het kader van de staatsvorming nog te concretiseren overdrachten van onroerende goederen inderdaad door de federale regering gekoppeld zijn aan de problematiek van de betalingen aan de Regie der Gebouwen, geldt dit slechts in secundaire orde voor de eigendommen van de Belgische staat die als monument zijn gerangschikt.

Allereerst dient te worden uitgemaakt of de communautarisering (nadien, ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1988, regionalisering) van de bevoegdheid inzake monumenten en landschappen de overdracht impliceert van deze categorie van onroerende goederen.

In bevestigend geval dienen uiteraard de aan het beheer van die goederen verbonden werkmiddelen mee te worden overgeheveld.

Binnen een werkgroep, die daartoe is opgericht en onder het voorzitterschap staat van de adjunct-kabinetschef van de Eerste Minister, zijn hieromtrent nog geen definitieve conclusies getrokken.

Over een advies van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis aangaande deze materie is mij niets bekend.

Vraag nr. 152
van 14 oktober 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Milieubedreigende bouwwerken in Canada – Vlaamse betrokkenheid

Vlaanderen is via de steun van de EU-commissie en het Vlaamse bedrijfsleven actief betrokken bij de opbouw van een nieuwe waterstoffabriek en een grote waterkrachtcentrale in de Canadese provincie Quebec.

Vanzelfsprekend steunen wij het onderzoek naar alternatieve milieuvriendelijke energiebronnen. Hoger vermeld project bedreigt echter grote natuurgebieden en het leefmilieu van de inheemse indianen.

1. Hoe verzoent de minister de steun van onze regering langs de EU-commissie voor dit project met de UNO-groep tot bescherming van de inheemse volkeren ?
2. Hoe verzoent de minister deze steun met het begrip duurzame ontwikkeling zoals dat als leidmotief voor komende bestuursdaden geformuleerd en ondertekend werd ?

Antwoord

Het lid stelt dat Vlaanderen en het Vlaamse bedrijfsleven actief betrokken zijn, via de steun van de Europese Unie, bij de opbouw van een grote waterkrachtcentrale en een waterstoffabriek in de Canadese provincie Quebec.

Ik wens hem erop te wijzen dat de Vlaamse regering niet betrokken is bij dit dossier, ook niet binnen het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en Quebec, en dat de vraag bijgevolg zonder voorwerp is.

Vraag nr. 3
van 20 oktober 1994
van de heer H. DE CROO

Mogelijke verstoring van de concurrentieverhouding tussen Zuid-Oost-Vlaanderen en Henegouwen

Voor een aantal motieven, en op basis van een reeks criteria, heeft de Europese Commissie beslist de provincie Henegouwen tot eind 1996 als een ontwikkelingszone te beschouwen. Dit maakt het mogelijk dat, mede met behulp van het Waalse Gewest, ettelijke tientallen miljarden in die provincie gaan worden geïnvesteerd.

Zuid-Oost-Vlaanderen dreigt hier fors onder te lijden door de "delocalisatie" van een aantal bedrijven met een nadelige impact op de tewerkstelling.

Wat wordt door de Vlaamse regering gedaan :

1. om onder meer de wegeninfrastructuur – de N60 rondom Ronse tussen Gent-Oudenaarde-Ronse – af te werken en te verbinden naar de binnenkort in Wallonië afgewerkte A8 ;
2. idem voor de N42 tussen Wetteren-Zottegem-Geraardsbergen en Lessen ;
3. voor de samenwerking in verband met Henegouwen en Oost-Vlaanderen inzake de uitblijvende sanering van de Dender ;
4. voor de problematiek van de milieuwetgeving die uiteen dreigt te lopen tussen Vlaanderen en Wallonië, specifiek Zuid-Oost-Vlaanderen en Henegouwen ;
5. voor de mogelijkheden van toegelaten medewerking, steun en aanmoediging om de delocalisatie van bedrijven in Zuid-Oost-Vlaanderen te verhinderen ; de gepaste en noodzakelijke uitbreiding van industrieterreinen onder meer te Ronse, te Oudenaarde en te Brake1 te bevorderen en dusdoende aan Zuid-Oost-Vlaanderen, reeds van zoveler economische en infrastructurele mogelijkheden gespeend, een nieuwe kans te verlenen ?

Antwoord

Het lid stelt dat Zuid-Oost-Vlaanderen fors dreigt te lijden door de delocalisatie van een aantal bedrijven met een nadelige impact op de tewerkstelling.

Hij wenst de intenties van de Vlaamse regering te kennen met betrekking tot de genoemde subregio, ondermeer wat betreft infrastructuur, leefmilieu en investeringssteun.

Ik wil het lid erop wijzen dat de Vlaamse regering aan de regio Zuid-Oost-Vlaanderen reeds langer de kans geboden heeft om de determinanten van de eigen sociaal-economische ontwikkeling positief in de hand te werken.

De regio werd namelijk erkend als impulsgebied. Dit gebied omvatte de gemeenten Brakel, Lierde, Herzele, Geraardsbergen, Haaltert en Denderleeuw.

De "levende krachten" van de subregio uit de private en de publieke sector konden in de periode 1991-1993 strategische hefboomprojecten voor de regio uitwerken. De Vlaamse regering heeft een budget van 246 miljoen frank ter beschikking gesteld als cofinanciering van de door de subregio voorgestelde projecten in de domeinen infrastructuur, opleiding en „specifieke acties”.

Dit budget is op een saldo van 13 miljoen frank na, toegewezen. Aldus werden een veertigtal projecten verwezenlijkt, waaronder industrieterreinen, wegen, sanering van bedrijfsgebouwen, toeristische basisinfrastructuur, beroepsopleiding, enzovoort.

De subregio Zuid-Oost-Vlaanderen kan vanaf nu intreden in het samenwerkingsmodel -met de Vlaamse regering, dat concreet is uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse regering houdende de erkenning en betoelaging van streekplatformen in het kader van het regionaal economisch beleid en het afsluiten van streekcharters, van 20 juli 1994 (Belgisch Staatsblad van 21 oktober 1994).

Dit samenwerkingsmodel beoogt een systematische en gestructureerde communicatie tot stand te brengen tussen subregio's en de Vlaamse regering. Deze samenwerking gaat uit van de visie die de streek zelf heeft op haar sociaal-economische structuur en de eruit afgeleide strategische hefbomen.

De Vlaamse regering kan met een erkend streekplatform een streekcharter afsluiten. Het streekcharter is een gemeenschappelijke intentieverklaring waarin een streekplatform en de Vlaamse regering hun medewerking toezeggen aan de verwezenlijking van strategische hefboomacties.

Wat zeer rechtstreeks de weerslag betreft van de erkenning van Henegouwen als doelstelling 1 – gebied, verwijs ik het lid naar de antwoorden die ik op vragen dienaangaande van ondermeer collega Laverge heb geformuleerd in de Vlaamse Raad en de commissie voor Economie.

Mijn uitgangspunt luidt dat een goed doordacht, oordeelkundig en consequent aangehouden Vlaams economisch beleid de beste remedie is tegen delokalisatie.

Dat dit vernieuwd economisch beleid vruchten afwerpt, en de aantrekkelijkheid van Vlaanderen als investeringsregio versterkt, mag bijvoorbeeld blijken uit het dossier van de Duitse onderneming Meushe.

Dit bedrijf besliste in mei van dit jaar haar afgebrande Belgische vestiging opnieuw op te bouwen in Ronse. Deze investeringsbeslissing kwam tot stand na een grondige studie van alternatieve vestigingsplaatsen (o.a. Wallonië en Oost-Duitsland).

Wat de concrete vragen aangaande het programma voor wegeninfrastructuur betreft, verwijs ik naar de ter zake bevoegde collega.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 292
van 5 oktober 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Bedrijf Beckers in Hoeleden (Kortenaken) – Uitreiken milieuvergunning klasse I

Op 28 april 1994 reikte de Brabantse deputatie een milieuvergunning klasse 1 uit voor de industriële winning van steen, zand, grind e.d. aan het bedrijf Beckers in Hoeleden (Kortenaken). Op 17 mei 1994 tekende het gemeentebestuur hiertegen beroep aan bij de minister, daarbij gesteund door de omwonenden.

Zoals gebruikelijk in Brabant werd het besluit van de bestendige deputatie niet gemotiveerd. Nochtans waren voldoende redenen aanwezig om enig argwaan te koesteren. De uitbater in kwestie heeft zich in de loop der jaren bij de omwonenden een kwalijke reputatie opgebouwd inzake het niet naleven van vergunningsvoorwaarden.

Het huidige dossier kan niet los worden gezien van de andere activiteiten van de exploitant, aangezien het hier zonder meer gaat om de uitbreiding van de bestaande ontginnings- annex stortactiviteiten. Het is net op dit laatste vlak dat een en ander in de loop der jaren fout is gelopen. Ingevolge het niet naleven van de vergunningsvoorwaarden werd bij deputatiebesluit op 25 mei 1985 een klasse III-vergunning ingetrokken. Doorlichting door de OVAM resulteerde in een opdracht tot sanering. Met die bedoeling werd door de deputatie een nieuwe vergunning afgeleverd. Bij nalatigheid zou sanering ambtshalve worden doorgevoerd. Vandaag, augustus 1994, wacht de bevolking van Hoeleden nog steeds op deze sanering. Voorts ontbreekt het niet aan ambtelijke vaststellingen, processen-verbaal e.d. die telkens wijzen op diverse nalatigheden en overtredingen.

Door het verlenen van een nieuwe vergunning voor ontzanding vrees de bevolking dat de jarenlange gijzeling een lange nasleep zal krijgen.

1. Welk standpunt neemt de minister in tegenover het beroep, ingesteld door de gemeente Kortenaken ?
2. Welke stappen neemt de minister ten einde alsnog sanering en naleving van de vergunningsvoorwaarden af te dwingen ?
3. Meent de minister niet dat zich een probleem van onverenigbaarheid stelt tussen enerzijds de vergunningverlenende bevoegdheid van lokale en provinciale overheden en anderzijds hun politieke bevoegdheid ter zake, die zeer vaak arbitrair en laks wordt toegepast ?

Antwoord

1. Het beroep, ingediend door de gemeente Kortenaken, tegen het besluit van 28 april 1994 van de bestendige deputatie van Brabant inzake de milieu-

vergunning van het bedrijf Beckers wordt momenteel nog behandeld conform de bepalingen van titel 1 van het Vlarem. Het dossier heeft wel reeds het voorwerp uitgemaakt van een bespreking in de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Gelet op de bepalingen van titel 1 van het Vlarem dient in deze zaak een definitieve ministeriële beslissing te worden genomen voor begin december 1994. Het lijkt mij dan ook niet opportuun op dit ogenblik reeds een standpunt ter zake in te nemen.

2. Het toezicht op de naleving van opgelegde vergunningsvoorwaarden behoort tot de in titel 1 van het Vlarem aangeduide ambtenaren. Dit kunnen zowel gemeentelijke- als gewestambtenaren zijn. Indien de voorwaarden niet worden nageleefd voorziet het Vlarem in de toepassing van de noodzakelijke dwangmaatregelen.
3. Wat de opmerkingen inzake een mogelijk probleem tussen vergunningverlenende en politionele bevoegdheden van diverse overheden betreft, kan worden gesteld dat deze bevoegdheden zeer duidelijk en onderscheiden zijn bepaald in titel 1 van het Vlarem. Ambtenaren belast met toezichthoudende taken hebben geen bevoegdheid wat vergunningverlening betreft, en omgekeerd. Het is ook zo dat eenzelfde overheid op vergunningverlenend en politioneel vlak niet steeds voor dezelfde inrichtingen bevoegd is. Zo kan een burgemeester bijvoorbeeld politioneel optreden tegen een eerste klasse-inrichting, terwijl het de bestendige deputatie is die hiervoor bevoegd is op vergunningverlenend vlak.

Ook werden een aantal maatregelen en beroepsmogelijkheden in het Vlarem opgenomen die er moeten voor zorgen dat de toezichthoudende bevoegdheden zo objectief mogelijk worden uitgeoefend. Wanneer bij overtreding van de vergunningsvoorwaarden een gemeentelijke of provinciale overheid onvolkomen optreedt, kan de bevoegde minister zich in haar plaats stellen. In geval een burgemeester niet optreedt tegen een inrichting die wordt geëxploiteerd zonder vergunning, kunnen bevoegde ambtenaren bijvoorbeeld van het bestuur Milieu-inspectie van de Aministratie, dwangmaatregelen opleggen. Tegen eventueel onterecht genomen dwangmaatregelen bestaan dan weer administratieve beroepsmogelijkheden. Hieruit blijkt dus dat er zich niet onmiddellijk een probleem stelt inzake onverenigbaarheden tussen toezichthoudende en vergunningverlenende bevoegdheden van de diverse overheden.

**Vraag nr. 293
van 5 oktober 1994
van de heer L STEENWEGEN**

Firma RSB in Lubbeek – Stortactiviteiten

In de Brabantse gemeente Lubbeek worden reeds geruime tijd stortactiviteiten en behandeling van voornamelijk bouwafval uitgevoerd door de firma RSB. Dat gaat gepaard met nogal wat hinder voor de omwonenden. Bovendien heeft het bestuur voor Stedebouw en Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Gemeenschap reeds herhaaldelijk gewezen op het gevaar voor bodem- en waterverontreiniging. Dit gebied wordt zowel

door eerder genoemd bestuur als door de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening aangeduid als zeer kwetsbaar, waarbij zeer streng moet worden toegezien dat enkel inerte materialen, met uitzondering van asfalt, worden gestort. Herhaaldelijk werd reeds vastgesteld dat deze bepalingen niet werden nageleefd. Zo stelden argwanende omwonenden de aanwezigheid vast van o.m. asbest, plastic, hout, enzovoort. Het gemeentebestuur – nochtans frequent daarvan in kennis gesteld – weigert echter op te treden.

Ondanks alle opmerkingen werd door de bestendige deputatie in het voorjaar van 1994 aan de firma RSB een milieuvergunning verleend, die het uitbaten van een stortplaats inhoudt en het exploiteren van een sorteerinrichting. Het betrof hier, zo werd gemotiveerd, een uitbreiding van een bestaande klasse III-stortplaats. Die is echter al jaren buiten gebruik.

Naast hoger genoemde bezwaren werd door de klagers ook aangevoerd dat de bekendmaking van de milieuvergunningsaanvraag niet confo' im de voorschriften verliep. De verplichte kennisgeving ter hoogte van het bedrijf verdween telkens op mysterieuze wijze. Het expansieve karakter van de bedrijvigheid laat de omwonenden vrezen voor jarenlange hinder. Bovendien verloopt de gehele afwikkeling in een sfeer van intimidatie.

Ondanks de bijzonder kwalijke reputatie en de meerdere overtredingen uit het verleden werd onlangs door de minister de beslissing van de deputatie bevestigd. Wij stellen vast dat ook vandaag nog niet voldaan wordt aan de voorwaarden opgelegd in betreffende milieuvergunning. Ik vermeld hier bijvoorbeeld afwezigheid van een groenscherm en het respecteren van de sluitingstijden.

1. Meent de minister niet dat er in het licht van bovenvermelde feiten sprake is van misleiding van de adviserende milieuvergunningscommissie ?
2. Welke maatregelen neemt de minister om alsnog de naleving van de voorwaarden, opgelegd in de milieuvergunning te doen naleven ?
3. De sorteerzone werd aangelegd in agrarisch gebied. Meent de minister niet dat dit strijdig is met de algemene bepalingen, bepaald in Vlarem ? Welke maatregelen neemt de minister in dat verband ?

Antwoord

De stortplaats te Lubbeek, Aardebmg is gelegen in een ontgonnen zandgroeve. Volgens het gewestplan Aarschot-Diest ligt het betrokken terrein in een ontginningsgebied met als nabestemming agrarisch gebied. Om deze nabestemming te kunnen realiseren werd door de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant op 26 maart 1992 aan de b.v.b.a. RSB vergunning verleend de groeve op te vullen met inerte materialen met de verplichting de stortplaats zodanig af te werken dat de agrarische nabestemming wordt verwezenlijkt. Deze vergunning werd verleend voor een periode van 5 jaar, dus tot uiterlijk 26 maart 1997.

Op 15 juni 1994 werd aan de b.v.b.a. RSB bij ministerieel besluit vergunning geweigerd en niet verleend

zoals onjuist gesteld wordt in onderhavige parlementaire vraag, voor de uitbreiding van haar klasse III-stortplaats met een overslagstation en een zeef- en breekinstallatie. In het licht van bovenvermelde feiten kan gesteld worden dat er geen sprake is van enige misleiding van de vergunningverlenende overheid en dat door de weigering van de milieuvergunning voor de uitbreiding in agrarisch gebied, de algemene bepalingen van het Vlarem terdege worden toegepast en dat in dat verband geen andere maatregelen of voorwaarden dienen opgelegd te worden.

Wat betreft de exploitatie van de vergunde klasse III-stortplaats. Het bestuur Milieu-inspectie heeft tot taak frequent zowel gedurende als buiten de normale diensturen – inclusief de week-ends en verlofdagen – controle uit te voeren op de naleving van de uitbatingsvoorwaarden, Desgevallend worden de overtredingen gesignaleerd aan het parket en worden de nodige bevelen gegeven om de toestand te saneren.

Vraag nr. 294
van 5 oktober 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Stortactiviteiten in Kerkom (Boutersem) – Maatregelen

In de Brabantse gemeente Kerkom, deelgemeente van Boutersem, worden door de CV Kerkomse Stortplaatsen reeds meerdere jaren stortactiviteiten uitgevoerd in een zandwinningsgebied. Het betreft hier dezelfde site als diegene die nu door de intercommunale Interleuven gevisieerd wordt als arrondissementeel superstort.

Onlangs werd op initiatief van de gemeente Boutersem, onder druk van de lokale bevolking, een procedure opgestart om deze zone via een BPA-wijziging een betere natuur- en landschapsstatus toe te kennen. Impliciet lag het wellicht ook in de bedoeling de plannen van hogergenoemde intercommunale te verijdelen.

Lezing van dat document brengt een aantal feiten aan het licht waarop ik de aandacht wil vestigen. Ik geef er enkele op een rijtje. Op 5 maart 1991 wordt vastgesteld dat niet-toegelaten afvalstoffen worden gestort. Op 2 april 1992 weigert de Brabantse deputatie een stortvergunning. Op 3 april 1992 eist de milieu-inspectie Vlaams-Brabant de onmiddellijke stopzetting en op 4 april wordt de stortvergunning ingetrokken. Het procedureel avontuur eindigt op 16 december 1993, wanneer de minister de beslissing van de Brabantse deputatie bevestigt en als gevolg daarvan de milieu-inspectie stopzetting van de activiteiten eist.

Niettemin stel ik vast dat op dit moment nog steeds stortactiviteiten plaatsvinden. De plaatselijke autoriteiten ontlopen hierin overduidelijk hun verantwoordelijkheden. Hoewel zij perfect op de hoogte zijn hebben ze nog steeds niet opgetreden.

Ten slotte vermeldt het BPA-dossier dat de site gelegen is in een zeer kwetsbaar gebied van de grondwaterkwetsbaarheid. Het grondwaterpeil bedraagt hier nauwelijks 1 meter, visie die wordt bijgetreden door het bestuur voor Stedebouw en door de OVAM.

1. Graag had ik van de minister vernomen welke stappen hij neemt om uitvoering te geven aan zijn besluit van 16 december 1993 en aan de eis van de milieu-inspectie van 19 december, dat onder zijn bevoegdheid ressorteert ?
2. Welke middelen zet de minister hiervoor in ?
3. Meent de minister niet dat los van de lokale feiten, deze affaire eens te meer een illustratie geeft dat de afvalproblematiek van Vlaams-Brabant een globale aanpak vereist, die deze van het huishoudelijk afval overstijgt ?
4. Neemt de minister, in navolging van zijn provinciaal afvalstoffenplan voor huishoudelijk afval, gelijkaardige initiatieven in de deelsectoren inerte en industriële afvalstoffen ?

Antwoord

1. en 2. Teneinde de toestand te verduidelijken wordt een historisch overzicht gegeven van de belangrijkste feiten. Tevens licht dit de vergunningstoestand toe.

De exploitatie van de klasse 3 stortplaats gelegen aan de Molenweg te Kerkom-Boetersem gebeurde in de zandgroeve van E. Wouters.

De zandgroeve werd vergund volgens :

- 2a. besluit van de bestendige deputatie van Brabant van 3 maart 1966.
- 2b. besluit van de bestendige deputatie van 18 juni 1974 voor 2 bijkomende percelen.
- 2c. besluit van de bestendige deputatie van 16 november 1989 voor uitbaten van een zandgroeve.

Dit besluit vermeldt in artikel 5.1.4. de opvolverplichting "... De opvolverplichting ontslaat de vergunninghouder niet van de verplichting over een bijkomende vergunning te beschikken indien de opvolverstof voorkomt in de lijst der vergunningsplichtige inrichtingen ..."

Ingevolge een aanvraag van de heer Edgard Wouters tot het uitbaten van een stortplaats klasse III gelegen te Boutersem, Molenweg, werd door de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant vergunning verleend bij besluit van 23 mei 1985. Deze vergunning was beperkt en slechts geldig voor een termijn van één jaar.

Ingevolge beroep ingesteld door de heer Edgard Wouters werd de beslissing van de bestendige deputatie van Brabant van 23 mei 1985 vernietigd bij ministerieel besluit van 8 november 1985 waarbij aan de heer Wouters vergunning werd verleend tot het exploiteren van een klasse III stortplaats te Boutersem, Molenweg, op de percelen kad. Sie B, 231, 232 en 233 voor een termijn van 5 jaar met ingang van 8 november 1985 en onder de voorwaarden gevoegd in bijlage aan het ministerieel besluit van 8 november 1985.

Artikel 2 van de bijzondere exploitatievoorwaarden bepaalt ondermeer welke interne afvalstoffen mo-

gen worden gestort : . . . reststoffen afkomstig van de bouw, de afbraak, de herstelling en het onderhoud van wegen, constructies en kunstwerken ; met uitzondering van asfalt, hout, plastic en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector . . .

Artikel 10 bepaalt : Het schiften van afvalstoffen is slechts toegelaten mits schriftelijke toelating van de OVAM. Gelet op het feit dat afbraakafval regelmatig "vreemde" stoffen bevat werd door OVAM toestemming verleend om dergelijke stoffen vóór het storten uit te sorteren.

Op 26 maart 1991 wordt een summier dossier ingediend door CV Kerkomse Stortplaatsen teneinde verlenging en uitbreiding van de op 8 november 1990 afgelopen stortvergunning te verkrijgen.

Hoe een dergelijk aanvraagdossier moet worden samengesteld is gedetailleerd weergegeven in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen.

Gelet op de onvolledigheid van het ingediende aanvraagdossier kan het ontvangstbewijs, bedoeld in artikel 3 van bovengenoemd besluit van de Vlaamse Executieve, pas afgeleverd worden op 6 februari 1992. Op dat ogenblik wordt het dossier beschouwd als zijnde ingediend.

Op 2 april 1992 wordt de vergunning geweigerd.

Op 25 mei 1992 wordt door de CV Kerkomse Stortplaatsen beroep aangetekend tegen de weigering van 2 april 1992.

Dit beroep kadert in de procedure bepaald in het afvalstoffendecreet (en niet in het Milieuvergunningendecreet). In deze procedure wordt nergens de stilzwijgende uitspraak (i.c. de stilzwijgende vergunning) georganiseerd.

Op 3 november 1992 wordt door het college van burgemeester en schepenen van Boutersem een klasse 2 vergunning verleend aan E. Wouters voor het uitbaten van een zandgroeve, regularisatie van een zandgroeve en plaatsing van een weegbrug.

Gelet op het feit dat de totale voor winning bestemde oppervlakte groter is dan 1 ha moest een klasse 1 vergunning worden afgeleverd door de bestendige deputatie. Ingevolge een schrijven van het bestuur Milieu-inspectie gericht aan de burgemeester van Boutersem werd op 29 november 1993 een klasse 1 vergunning voor ontginning van zand afgeleverd door de bestendige deputatie.

Ingevolge herhaalde pro-justitia van het bestuur Milieu-inspectie voor het niet naleven van de vergunningsvoorwaarden en nadien voor het storten zonder vergunning werd op 30 maart 1992 het bevel tot stopzetting van de stortactiviteiten gegeven als dwangmaatregel, voorzien in artikel 65, § 4 van Vlarem 4.

Hiertegen werd door de heer Edgard Wouters op 7 april 1992 beroep aangetekend bij de bevoegde minister. Op 14 juli 1992 werd het bevel tot stopzetting van de stortactiviteiten in beroep bevestigd.

Op 30 november 1993 werd bij de rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel een kort geding geopend teneinde een beslissing te bekomen over de verleningsaanvraag die in eerste aanleg door de bestendige deputatie was geweigerd.

De rechter in kort geding besliste het bevel tot stopzetting van de stortactiviteiten tijdelijk op te heffen totdat het Vlaamse Gewest een beslissing zal getroffen hebben in de beroepsprocedure tegen de weigering van 2 april 1992.

Op 16 december 1993 werd het beroep tegen de weigering van 2 april 1992 bij ministerieel besluit ongegrond verklaard en werd de weigering, uitgesproken door de bestendige deputatie, bevestigd.

Hierdoor beschikt de CV Kerkomse Stortplaatsen definitief over geen milieuvergunning voor uitbating van een stortplaats.

Op 29 december 1993 wordt door de CV Kerkomse Stortplaats bij de griffie van de Raad van State een verzoek neergelegd tot schorsing van tenuitvoerlegging van bovengenoemd ministerieel besluit van 16 december 1993.

Op 26 mei 1994 wordt genoemd verzoek ongegrond verklaard.

Op 11 februari 1994 wordt door de CV Kerkomse Stortplaats een nieuw verzoekschrift ingediend bij de Raad van State tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 16 december 1993.

Op 26 mei 1994 wordt genoemde vordering tot schorsing verworpen.

Wat betreft het verder storten dient opgemerkt dat de uitbater beschikt over een vergunning als zandgroeve. Het gebruik van zuiver bouw- en sloopafval dat voldoet aan het typebestek 150 van het ministerie van Openbare Werken alsmede het typebestek 200 is niet onderworpen aan de indelingslijst van Vlarem 1. Het gebruik van deze materialen voor interne wegenaanleg is bijgevolg geen stortactiviteit.

Voor wat betreft de illegaal gestorte afvalstoffen loopt een procedure ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen, ingeleid door de OVAM.

Intussen heeft de rechtbank te Leuven de uitbater veroordeeld voor de begane overtredingen.

Het BMI-buitendienst Brabant waakt erover dat de uitbater zich strikt houdt aan de uitgesproken weigeringen. Bovendien geef ik op heden het BMI de opdracht om hun controle taak rond deze vroegere stortplaats uit te breiden zodat ook buiten de normale diensturen toezicht wordt gehouden.

- Ik kan het lid melden dat ik in maart van dit jaar aan alle gemeenten en intercommunales van Vlaams-Brabant een globaal concept voor de oplossing van de afvalproblematiek in Vlaams-Brabant heb voorgesteld.

Daarbij werd in hiërarchische volgorde voorrang gegeven aan preventie, hergebruik en recyclage. Wat dan nog overblijft moet verbrand worden met energierecuperatie.

Het voorstel werd door 30 gemeenten zonder opmerkingen aanvaard en 34 gemeenten gingen, mits enkele wijzigingen akkoord. Eén gemeente ging niet akkoord met het voorstel.

Het globaal concept zal dan ook uitgevoerd worden. Afzonderlijk zal ik het lid het globaal concept bezorgen.

4. Wat de industriële en inerte afvalstoffen betreft meen ik het volgende :
1. Inzake inerte afvalstoffen bestaat er geen probleem. In Vlaams-Brabant zijn voldoende goedgekeurde klasse 3 stortplaatsen en breek- of recyclage-eenheden voorzien.
 2. Voor industriële afvalstoffen is er geen behoefte aan een stortplaats of verbrandingsinfrastructuur Vlaams Brabant. De bestaande verwijderingsinfrastructuur in Wallonië en overig Vlaanderen volstaat. Bovendien zullen de inspanningen voor een preventie- en recyclagebeleid nog verder opgedreven worden.

Vraag nr. 295
van 5 oktober 1994
van de heer J. VALKENIERS

Inktfabriek Sun Chemical in Ternat – Stand van zaken uitbatingsvergunning

Graag had ik van de minister de huidige stand van zaken vernomen in verband met de uitbatingsvergunning voor het bedrijf Sun Chemical inktfabriek gelegen in de zone van de Donkerstraat in Ternat.

Antwoord

Door de Raad van State werd bij Arrest nr. 48.186 van 23 juni 1994 het ministerieel besluit van 12 maart 1993, nr. BMV/OO002242/601, waarbij het besluit van 3 september 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant gewijzigd werd, vernietigd. Hierdoor is dit laatste besluit van 3 september 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant opnieuw van kracht geworden, maar zal er ook een nieuwe ministeriële beslissing over de destijds ingediende beroepen moeten komen. Door dit opnieuw van kracht geworden besluit van de bestendige deputatie werd voor een termijn van 20 jaar aan de NV Sun Chemical een milieuvergunning verleend, die een totale verandering van de inrichting, met opslagplaatsen en installaties, omvatte.

Op 16 juni 1994, dus nog voor het voornoemde vernietigingsarrest van de Raad van State, heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, na aanvraag van de exploitant, opnieuw aan de NV Sun Chemical een milieuvergunning verleend voor een termijn eindigend op 1 september 2011, zijnde de einddatum van de vergunning voor de opslag van nitrocellu-

lose, omvattende het verder exploiteren en veranderen van haar inrichting.

Tegen deze laatste beslissing werden eveneens beroepen aangetekend, die de bestreden beslissing echter niet schorsen. Ook dit laatste vergunningsbesluit is op dit ogenblik rechtsgeldig. Over deze nieuwe beroepen wordt ook een ministeriële beslissing voorbereid.

Vraag nr. 2%
van 7 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Milieuboxen

Uit een televisiereportage rond de gemeenteraadsverkiezingen blijkt dat in Voeren de milieudozen op een terrein van de gemeente staan te verkommeren.

Als een initiatief uitgaat van het Vlaams Gewest, kan uiteraard niet gerekend worden op de medewerking van het Retour à Liege-bestuur.

Is de minister op de hoogte van deze toestand ?

Welke stappen werden al ondernomen om Voeren in te schakelen in het streven om gevaarlijke stoffen afzonderlijk te laten ophalen ?

Antwoord

Op datum van 15 en 29 maart 1993 werden aan de gemeente Voeren 1.585 KGA-boxen met tweetalige opdruk geleverd.

Tot op heden werden deze KGA-boxen nog met be-
 deeld aan de bevolking van de gemeente Voeren.

In mijn ministeriële omzendbrief van 21 juni 1993, gericht aan alle gemeentebesturen en afvalintercommunales, heb ik duidelijk vermeld dat de gemeente verantwoordelijk is voor de tijdige en behoorlijke bedeling van de boxen aan haar inwoners. Verder kan volgens artikel 16 § 5 van het decreet van 20 april 1994 tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, het Vlaamse Gewest in de plaats treden van de gemeente indien deze haar opgelegde verplichtingen terzake niet zou nakomen en ze kan de kosten van de bedoelde maatregelen verhalen op de gemeente. Zo de gemeente Voeren de bedeling en de ophaling van het KGA blijft uitstellen, word ik genoodzaakt de voormelde procedure op te starten.

Vraag nr. 297
van 7 oktober 1994
van de heer M. Maertens

Goedkeuring protocollen van Sofia (31 oktober 1988) en Genève (14 november 1991) – Luchtverontreiniging

Op 10 augustus 1994 werd de Vlaamse regering door de federale regering uitgenodigd om het protocol van Sofia inzake luchtvervuiling ter goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse Raad.

In het licht van de heronderhandelingen van dit protocol, die begin 1995 moet uitmonden in een nieuw ver-

drag, besloot de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu op 29 maart ll. om de goedkeuringsprocedure van dit protocol nochtans stop te zetten. De goedkeuring van het nieuwe verdrag blijkt daarentegen na de ondertekening aangevat te zullen worden.

Graag had ik terzake vernomen :

1. wanneer het protocol van Sofia aan de goedkeuring van de Vlaamse Raad zal worden voorgelegd ?
2. wanneer het protocol van Genève ?
3. wanneer zal het nieuwe verdrag aan de Raad worden voorgelegd ? •
4. op welke wijze denkt de minister de geplande datum van begin 1995 te zullen respecteren ?

Antwoord

1. Zoals aangehaald in de aanhef van de vraag werd op de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu van 29 maart laatstleden beslist het protocol van Sofia niet te ratificeren.
2. De Vlaamse regering werd door de federale regering nog niet uitgenodigd om het protocol van Genève ter goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse Raad. Van zodra de stukken overgemaakt worden door de federale regering zal het dossier voor de goedkeuring van het protocol opgemaakt worden.
3. en 4. Een eerste korte bespreking over de vernieuwing van het protocol van Sofia werd gehouden te Genève op 4 maart 1994 door de werkgroep Stategèen van de Conventie van Genève over het grensoverschrijdend transport van luchtverontreiniging, vergadering van 28 februari – 4 maart 1994 die echter hoofdzakelijk gewijd was aan de afwerking van het nieuwe SO²-protocol dat ondertussen reeds ondertekend werd te Oslo op 12 juni 1994.

De daaropvolgende vergadering (22-25 augustus 1994) had tot doel een ontwerpstrategie op te stellen voor de ontwikkeling van een tweede stap in het NO_x-protocol (Sofia 1988) dat voorzag in een stabilisatie van de NO_x-emissies in 1994 t.o.v. 1987. België heeft het protocol tot nu toe niet geratificeerd. Sedert 1987 zijn de emissies van NO_x zowel in België als in vele andere landen immers weinig of niet verminderd en dit vooral door de toename van het verkeer.

Evenals voor het nieuwe SO²-protocol wordt de voorkeur gegeven aan een strategie die een verlaging van de emissies beoogt, afgestemd op de erdoor veroorzaakte milieu-effecten. Voor stikstofemissies wordt deze laatste benadering een tamelijk complex proces en dit in verschillende opzichten. Het onderling verband tussen de verscheidene milieueffecten (verzuring, eutrofiëring, fotochemische verontreiniging, volksgezondheid) maakt het tot een multi-effect probleem en de betrokkenheid van verschillende geëmitteerde verbindingen herleidt het tot een multipolluent probleem.

De stoffen die behandeld zullen worden – maar niet noodzakelijk opgenomen in het protocol, zijn

zwavel- en stikstofoxiden, ammonia en VOC's. In het bijzonder ammonia, maar ook voor VOC's ontbreekt nog kennis over emissie-inventarissen en emissie-reductie-mogelijkheden.

1990 zou een goede keus vormen voor een gemeenschappelijk basisjaar voor het nieuwe protocol. Het vastleggen van een eind- of streefjaar is nog wat voorbarig alhoewel vele delegaties pleiten voor een stapsgewijze benadering met streefjaren 2000, 2005 en 2010 zoals in het nieuwe SO²-protocol. Deze bevindingen worden ter goedkeuring voorgelegd aan het Uitvoerend Orgaan in november 1994 samen met een voorlopige planning met specifieke opdrachten voor de verschillende hulpgroepen (Taskforces, e.a.). Volgens deze planning kunnen de resultaten van een geoptimaliseerde multi-polluent/effect modellisatie verwacht worden tegen 1997.

Het zal dus niet mogelijk zijn het nieuwe verdrag af te ronden in 1995.

In het licht hiervan kan overwogen worden de procedure voor de goedkeuring van het Sofia-protocol te heropenen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 370
van 7 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Publikaties Vlaams Gewest

Naar verluidt zou het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode weigeren publikaties van het Vlaams Gewest ter beschikking van het publiek te stellen, ook wanneer Rodenaren daar uitdrukkelijk om verzoeken. Als reden wordt opgegeven dat de publikaties niet tweetalig zijn.

Is de minister op de hoogte van deze toestand ?

Doet zich in andere faciliteitengemeenten hetzelfde voor ?

Welke maatregelen worden getroffen ?

Antwoord

De vraag van het lid heeft blijkbaar een specifieke en individuele aangelegenheid op het oog die mij niet bekend is, ook niet wat betreft de andere randgemeenten.

Ik vraag de vice-gouverneur van de provincie Brabant hieromtrent een onderzoek in te stellen.

De resultaten ervan zullen rechtstreeks aan het geachte Lid meegedeeld worden.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 205
van 29 september 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BLOSO – Franstalige omroepen in het Rijksdomein te Hofstade

In het Rijksdomein van Hofstade dat afhangt van BLOSO werden de afgelopen zomer geregeld berichten omgeroepen in het Frans.

Dit lijkt mij in overtreding met de taalwetgeving die stelt dat in Vlaanderen de mededelingen aan het publiek in het Nederlands dienen te gebeuren ?

Welke maatregelen neemt de minister ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mede te delen dat er inderdaad de afgelopen zomer berichten werden omgeroepen in het Frans. Er werden echter ook berichten omgeroepen in het Engels en het Duits.

Het betrof hier berichten over verloren gelopen kinderen en/of ouders op zoek naar hun kinderen.

Deze berichten werden omgeroepen door de redders en door de mensen van het Rode Kruis, die met deze problemen geconfronteerd werden.

Alle andere meldingen gebeuren uiteraard in het Nederlands.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 184
van 29 september 1994
van mevrouw M. VOGELS

Vervoerskosten van het personeel in het onderwijs – Voorwaarden voor terugbetaling

Op 22 juli 1993 besliste de Vlaamse regering over de voorwaarden waaronder de vervoerskosten van personeelsleden in het onderwijs kunnen terugbetaald worden. Dit als concrete operationalisering van het akkoord dat tussen de Executieve en de vakorganisaties intersectorieel werd besloten op 13 juni 1991 en dat bepaalde dat het plafond van de bezoldigingsgrens werd opgeheven voor de tegemoetkoming in de prijs van het gemeenschappelijk openbaar vervoer. Uit het besluit van 22 juli blijkt echter dat de praktische modaliteiten allicht gebaseerd op afspraken in andere openbare diensten, weinig efficiënt zijn voor het onderwijzend personeel.

Zo voorziet het besluit alleen in de terugbetaling van de helft van de abonnementskosten. Een abonnement

rendeert echter maar als de werknemer dagelijks dezelfde rit doet. Heel wat leerkrachten geven echter les op verschillende standplaatsen en maken geen gebruik van abonnementen maar van andere voordeelformules (meer-rittenkaarten – halve prijskaarten van de NMBS) die goedkoper zijn als men niet dagelijks dezelfde rit aflegt.

Het besluit van 22 juli verplicht echter tot het nemen van een abonnement wat voor de leerkrachten meestal veel minder opbrengt dan de helft van hun reële vervoerskosten en voor de overheid alleszins veel duurder kost.

Ook het feit dat dit besluit dat nu operationeel met terugwerkende kracht ingaat voor de meeste leerkrachten betekent dat ze hiervan niet kunnen genieten omdat ze geen geldige vervoerbewijzen ter staving kunnen voorleggen. Dit houdt tenslotte ook het gevaar in dat de toelage aan de werkgever (schoolhoofden) die zullen berekend worden op de ingebrachte bewijzen van dit jaar zwaar onderschat zullen zijn met alle budgettaire gevolgen vandienvoor de komende jaren.

Wat zal de minister doen om de huidige moeilijkheden, met betrekking tot het in praktijk brengen van het besluit van 22 juli 1993, op te heffen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het lid meedelen dat het door haar opgeworpen probleem mij bekend is. Om er aan tegemoet te komen, heb ik in het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs VI, dat eerlang in de Vlaamse Raad zal worden behandeld, een bepaling opgenomen die de decretale basis moet vormen om het geviseerde besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 aan te passen.

Voor dit besluit, dat getroffen werd in uitvoering van het protocol van 29 september 1993 betreffende een akkoord van sectorale sociale programmering voor de jaren 1993 en 1994 voor de sector Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, werd inderdaad uitgegaan van de bepalingen die ter zake van toepassing zijn op de personeelsleden van de ministeries.

Na de bekrachtiging van voormelde decretale bepaling, zal het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 ten gronde worden aangepast rekening gehouden met de eigen toestanden in het onderwijs.

Vraag nr. 187
van 7 oktober 1994
van de heer J. DE ROO

Bloedgeven – Informatiecampagne in de scholen

In een recent krantartikel las ik dat slechts 5 percent van de Belgen geregeld bloed geeft. Daarin was ook vermeld dat voor een geopereerde te redden bloed nodig is van 1 tot 5 donors. Het opzetten van een informatiecampagne is zeker een positief initiatief.

1. Naar verluidt werd er reeds eenmaal een centrum voor bloedgevers opgesteld in het Provinciaal Instituut voor Hoger Onderwijs te Gent. Zou het niet

mogelijk zijn om dergelijke acties meerdere keren per jaar en in alle hogescholen en universiteiten te organiseren ? Het gaat immers om jonge mensen die dan bloed zouden geven.

- Om de jongeren nog meer te overtuigen om bloed te geven, zou het misschien interessant zijn om volgend voorstel te onderzoeken of het mogelijk is om in de praktijk om te zetten.

In het lessenrooster van de laatstejaars middelbaar onderwijs zou het nuttig zijn om één lesuur in te lassen waarin aandacht wordt besteed aan weekendongevallen waarin jongeren betrokken zijn, met daaraan gekoppeld het belang van bloed geven.

Antwoord

- Het staat de inrichtende machten en de overheden van de hogescholen en universiteiten vrij om mee te werken aan dergelijke acties.
- De schoolpactwet van 29 mei 1959 houdt de vrijheid van onderwijs in en als gevolg daarvan de pedagogische autonomie van de instellingen om o.a. lessentabellen en leerplannen op te stellen. Met het oog op het waarborgen van het studiepeil en de toetsing aan minimum-eisen, dienen deze door de Vlaamse onderwijsoverheid goedgekeurd te worden.

Binnen het raam van een nieuwe beleidsvisie, gericht naar kwaliteitszorg, heeft de decreetgever het opstellen van eindtermen in het vooruitzicht gesteld.

Eindtermen zijn minimum-doelstellingen die op het einde van een welbepaald onderwijsniveau/opleiding moeten worden bereikt ; ze behelzen kwaliteiten inzake kennis, inzicht, attitudes en vaardigheden en, waarvan de samenleving verwacht dat ze door de scholen aan de onderwijsconsumenten worden bijgebracht. In de leerplannen dienen de eindtermen dan ook geïntegreerd.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de overheid niet kan tussenkomen bij het opstellen van lessentabellen en leerplannen.

De overheid zal wel eindtermen opstellen, zoals voorzien in de regelgeving terzake. Voor wat het secundair onderwijs betreft, vormen op dit ogenblik de eindtermen voor de eerste graad het thema van een ruim maatschappelijk debat (voor de tweede en derde graad zijn deze termen nog niet ontwikkeld).

Ingaand op de concreet geformuleerde vraag, dient vermeld dat in bedoelde ontwerpen van eindtermen voor de eerste graad, die finaal door de Vlaamse raad dienen bekrachtigd te worden, het vakoverschrijdend thema "gezondheidseducatie" aan bod komt.

Dit houdt in dat aandacht wordt besteed aan veiligheid in het verkeer, het voorkomen van ongevallen, EHBO en gezondheidsvoorzieningen.

Alles laat vermoeden dat de verschillende deelaspecten van gezondheidsopvoeding voor wat betreft de eerste graad, in de hogere graden van het voltijds

secundair onderwijs zullen worden hernomen én verder uitgebreid.

In die zin is het niet uitgesloten dat bij het onderwerp "veiligheid" het verschijnsel van de weekendongevallen ter sprake wordt gebracht, met daarnaast de link naar het geven van bloed op vrijwillige basis.

Vraag nr. 192 van 14 oktober 1994 van de heer J. DE MEYER

Controle op de afwezigheid wegens ziekte in het onderwijs – Gegevens

Sinds 1 januari 1994 wordt in het onderwijs de controle op de afwezigheid wegens ziekte uitgevoerd door een privé-organisme.

In Klasse van april 1994 werden eerste en zeer voorlopige cijfers gepubliceerd over de resultaten van deze controles.

Graag vernamen we van de minister of er meer recente cijfers beschikbaar zijn, bijvoorbeeld over het geheel van de periode januari-juni 1994 : aantal geregistreerde ziekte-attesten, totaal aantal ziektedagen, reden van de afwezigheden (ziekte, zwangerschap, ongeval), verdeling van het aantal afwezigheden per leeftijdscategorie, hoeveel leerkrachten na het bezoek vervroegd moesten gaan werken.

Zijn er belangrijke verschillen naargelang het onderwijsniveau en/of onderwijsnet ?

Antwoord

- Er werden in totaal 66.350 meldingen geregistreerd voor de periode van 1 januari 1994 tot en met 15 juni 1994.
- Wanneer de attesten met betrekking tot zwangerschap buiten beschouwing worden gelaten, werden 62.904 meldingen geregistreerd.
- De reden van de afwezigheid voor deze laatste gevallen is niet gekend, vermits de diagnose onder het medisch geheim valt.
- In 1.231 gevallen werd een vervroegde werkhervatting genoteerd.

Hierna volgt een statistisch overzicht van de beschikbare gegevens, naar geslacht, leeftijdsklassen en niveau van het onderwijs.

Geslacht :

	Aantal	Procent
Vrouw	40.847	64,9
Man	22.057	35,1
Totaal	62.904	100,0

Leeftijdklassen :

	Aantal	Procent
20 – 24	1.243	20
25 – 29	4.109	6,5
30 – 34	6.603	10,5
35 – 39	8.171	13,0
40 - 44	9.647	15,3
45 – 49	10.710	17,0
50 – 54	11.118	17,7
55 – 59	8.944	14,2
60 -64	2.242	3,6
65 – 69	117	0,2
Totaal	62.904	100,0

Niveau :

	Aantal	Procent
Andere	2.035	3,2
Kleuter	772	1,2
Lager	21.144	33,6
Secundair	35.859	57,1
Hoger	3.094	4,9
Totaal	62.904	100,0

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 53
van 29 september 1994
van de heer L BARBE

*Vervuiling door zware metalen en volksgezondheid –
Wetenschappelijk onderzoek en preventie*

Afgelopen zomer werd nog maar eens de aandacht getrokken op de omvang van de vervuiling in de provincies Limburg en Antwerpen door zware metalen en de mogelijke schadelijke gevolgen ervan voor de volksgezondheid. Men heeft de indruk dat deze problematiek beleidsmatig niet echt planmatig wordt aangepakt. Enerzijds zou wetenschappelijk onderzoek zo snel mogelijk een beter zicht op de problematiek moeten brengen. Anderzijds dringt er zich een goed uitgebouwde preventiecampagne op (wat uiteraard meer is dan één folder in de bus of een spotje op een regionaal TV-station).

1. Welke wetenschappelijke onderzoeken zijn er nog nodig om een degelijke analyse van de problematiek te kunnen maken? Welke daarvan zijn er gepland en welke niet? Wat is de timing ervan? Welke budgetten voorziet de minister hiervoor?
2. Wat zijn de belangrijkste resultaten, besluiten en aanbevelingen van de onderzoeken die al verricht zijn?
3. Op welke manier wordt er werk gemaakt van preventie? (budget, personeel, timing, aanpak, enz.).

Antwoord

Van 1985 tot 1989 werd onder de naam Cadmibel een bevolkingsonderzoek uitgevoerd waarbij de invloed van milieuvervuiling met cadmium op de gezondheid werd geëvalueerd. Uit deze eerste studie kwam naar voor dat in de bestudeerde verontreinigende zones binnen de provincies Antwerpen en Limburg de lichaamsbelasting met cadmium gemiddeld met 30 procent was toegenomen hetgeen aanleiding gaf tot matige nierfunctiestoornissen.

In een vervolgonderzoek, dat de naam Pheecad meekreeg, werd en wordt een deel van de eerder onderzochte lokale bevolking gedurende een bepaalde tijdsperiode intensief gevolgd. Hierbij werd duidelijk dat in het vervuilde gebied zowel de functie van de nierbuisjes als van de nierfilter gestoord waren. De mate van functiebeperking was recht evenredig met het cadmiumgehalte in de bodem en in de geteelde groenten en omgekeerd evenredig met de afstand van de woonst tot de lokale non-ferrobedrijven.

Hierbij moet vermeld worden dat de vaststellingen biologische merkers van de nierfunctie betreffen. Het is uiteraard ook bijzonder belangrijk te weten of deze laboratoriumindicaties voor functieverlies ook een weerslag hebben op het voorkomen van ziekte en eventueel sterfte. Dit niet in het minst om het belang van preventie-inspanningen op dit vlak in te schatten en te vergelijken met dat van preventiemaatregelen inzake andere gezondheidsbedreigende factoren. Deze link tussen de cadmiumblootstelling in de bestudeerde gebieden en morbiditeit en eventueel mortaliteit is nog niet bekend maar wordt verder onderzocht.

Een ander aandachtspunt voor bijkomend studie-werk is het verder kwalitatief en kwantitatief karakteriseren van de overdrachtsmechanismen van zware metalen naar de bevolking toe. Samen met de impactanalyse van de genomen preventieve maatregelen kan dit immers belangrijke elementen aanreiken om een interventiebeleid te evalueren en verder bij te sturen.

Ik kan u hierbij ook meedelen dat de door u aangehaalde indruk als zou deze problematiek vanuit het beleid niet planmatig aangepakt worden, niet beantwoordt aan de werkelijkheid. Een preventieplan moet echter goed gestructureerd, doelgericht en doeltreffend zijn en kan dus niet overhaast opgezet worden. Vertrekkend vanuit deze basisfilosofie is er momenteel een werkgroep actief om een degelijk interventieproject uit te tekenen. In de multidisciplinaire werkgroep zetelen naast milieu- en medische experts ook vertegenwoordigers van de diverse betrokken administraties en een deskundige inzake gezondheidsvoorlichting en -opvoeding.

Voor het ogenblik staat reeds vast dat de preventie uit twee luiken zal dienen te bestaan. Enerzijds moet het probleem uiteraard oorzakelijk aangepakt worden. Hierbij zullen ondermeer verdere emissies, welke waarschijnlijk vooral secundair zijn en bijvoorbeeld veroorzaakt worden door opwaaiend stof vanop braakliggende terreinen, beperkt moeten

worden. Anderzijds moet er gepoogd worden om de overdracht van zware metalen uit de omgeving naar de bevolking toe zo sterk mogelijk te beperken. Uiteraard is hier ondermeer een belangrijke taak weggelegd voor de gezondheidsvoorlichting en -opvoeding. Het sensibiliseren van de bevolking en het voorstellen van een aantal gedragsregels zoals op het vlak van lokale groententeelt en het gebruik van putwater zijn hier cruciaal. Aan de praktische uitwerking van deze principes dient door de werkgroep nog verder gesleuteld te worden.

Voor het uitvoeren van het interventieproject zal er, gespreid over een periode van drie jaar, 6.000.000 frank ter beschikking gesteld worden. Dit zal gepaard gaan met het oprichten van een wetenschappelijke begeleidingscommissie voor het verdere onderzoek. Verder werd er logistieke steun gevraagd aan de diensten van de heer N. De Batselier, de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu, en dringt er zich ook een samenwerking op met de provinciale overheid.

Vraag nr. 54
van 29 september 1994
van de heer L. BARBE

Astmapreventie in Vlaanderen – Gegevens

Volgens de Belgische Astmastichting wordt er in Vlaanderen geen geld besteed aan astmapreventie. Nochtans komt astma zeer veel voor en zijn preventie-tips wel degelijk effectief. Er zou ook moeten werk gemaakt worden van nonnen inzake de luchtkwaliteit in kamers, openbare gebouwen, scholen, enz.

1. Welke bedragen werden er de laatste jaren voorzien voor preventie van astma ?
2. Welke concrete realisaties werden daarmee verricht ?
3. Wordt er werk gemaakt van normen inzake luchtkwaliteit in gebouwen ?

Antwoord

Een deel van de jaarlijkse subsidiëring van de Vlaamse Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculosebestrijding (VRGT) wordt benut voor de preventie van astma en andere respiratoire aandoeningen. In 1994 bedraagt deze subsidiëring 60 miljoen frank. Van dit totaalbedrag wordt \pm 10 percent besteed aan de astma-problematiek.

Specifiek naar astma is er door het VRGT-personeel ondersteuning en begeleiding van de zelfhulpgroepen : ter beschikking stellen van sprekers – verstrekken van wetenschappelijk advies, verbeteren van selfmanagement.

Ook worden de verpleegkundigen op vraag van de behandelde arts ingeschakeld om “sanerings”huisbezoeken af te leggen bij patiënten met allergisch astma met de bedoeling allergenen in het huis op te sporen en oplossingen te helpen zoeken. Dikwijls worden ze echter geconfronteerd met problemen die buiten onze sector vallen bv. ongezonde vochtige woningen, enzovoort.

Verder kunnen de verpleegkundigen ook ingeschakeld worden om het gebruik van bepaalde apparatuur bijvoorbeeld aërosolapparatuur of zuurstofconcentrator te verbeteren.

Er wordt ook regelmatig meegewerkt aan enquêtes om eventuele correlaties tussen uitlokkende factoren (o.m. luchtvervuiling) en astma-aanvallen op te sporen.

Daarenboven werd in 1993 voor het Lomaproject, Leren Omgaan met Astma, \pm 650.000 frank subsidies toegekend. Het is een trainingsprogramma voor astmatische kinderen die tijdens 10 sessies op een speelse manier beter leren omgaan met hun ziekte. Er werden een 62-tal kinderen bereikt.

Tot op heden bestaan er geen wettelijke normen inzake luchtkwaliteit in gebouwen in België, noch in Nederland. Er bestaan wel wetenschappelijke richtlijnen in verband met deze materie, en er worden wel onderzoeken verricht over binnenluchtverontreiniging. De binnenluchtproblematiek wordt steeds belangrijker omdat de uitwisseling tussen binnen- en buitenlucht steeds meer wordt beperkt door de energiebesparende maatregelen (isolatie van gebouwen, afdichten van kieren, . . .). waardoor de afvoer van verontreinigingen kan belemmerd worden.

Verder bestaan er in de arbeidssector richtlijnen i.v.m. de concentratie van chemische stoffen op de werkplaatsen, “treshold limit values”. Deze normen zijn uiteraard opgesteld voor werknemers met gezonde luchtwegen. Astmapatiënten hebben per definitie overgevoelige luchtwegen. Anderzijds zijn er “air quality guidelines for Europe” van de Wereldgezondheidsorganisatie.

Vraag nr. 55
van 5 oktober 1994
van mevrouw M. VOGELS

Waarborgsysteem sociale economie – Stand van zaken besluit

In antwoord op mijn vraag nr. 40 van 16 juli 1994 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 19 van 1994, blz. 1077) over het samenwerkingsverband sociale economie en de koppeling aan het waarborgsysteem sociale economie, stelt de minister dat ondertussen zes invoegbedrijven werden erkend en dat er een akkoord is bereikt over een besluit van de Vlaamse regering dat het waarborgsysteem regelt.

Half september blijkt dat dit waarborgsysteem nog steeds niet operationeel is, de ondertekening en de publikaties ervan nog steeds niet zijn gebeurd. Dat brengt mee dat slechts een gedeelte van elk toegestaan krediet uitbetaald wordt, namelijk het gedeelte dat gedekt wordt door een pand op de loonsubsidies. Voor het resterende gedeelte (ongeveer 50 percent) blijft het wachten op het waarborgsysteem.

Wanneer zal het besluit dat het waarborgsysteem regelt, ondertekend en gepubliceerd worden ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het lid kan ik verwijzen naar het antwoord van collega Luc Van Den Brande,

bevoegd voor het economisch beleid, op de vraag nr. 122 van 26 juli 1994 van het lid.

Het besluit dat het waarborgsysteem regelt is voor advies voorgelegd aan de inspectie van Financiën. Het ontwerp-besluit moet nadien voorgelegd worden door de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid en de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën aan de Vlaamse regering.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 126
van 29 september 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Overdracht van cultuurmonumenten naar de gewesten en gemeenschappen in het kader van de staats-hervorming – Vereffening door de Vlaamse regering van achterstallige bedragen

Sommige monumenten zijn in het kader van de staats-hervorming als cultureel patrimonium nog niet overgedragen aan de gewesten en gemeenschappen. Het overlegkomité Regering-Executieve in hoofde van de werkgroep Overdracht der Goederen moet beslissen over een eventuele overdracht.

Het overlegkomité Regering-Executieve heeft de overdracht van nationale monumenten afhankelijk gemaakt van de vereffening door de Executieve van achterstallige betalingen die door de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn.

Daar verder uitstel leidt tot een aanzienlijke meerkost bij latere renovatie en een onherstelbare schade aan het patrimonium, had ik graag een antwoord op de volgende vragen :

1. Over welke achterstallige bedragen gaat het ?
2. Welke bedragen zijn hieraan verbonden ?
3. Welke stappen heeft de minister gezet om deze achterstallige betalingen die door de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn te vereffenen ?
4. Wanneer zal dit gebeuren ?

Antwoord

Voor het antwoord op de eerste 3 vragen kan ik het lid verwijzen naar het antwoord verstrekt door de minister-president op de aan hem gestelde vraag nr. 150 van 29 september 1994.

In antwoord op uw vierde vraag kan ik u meedelen dat het de Vlaamse minister bevoegd voor de Huisvesting van de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toekomt, uiteraard na onderzoek van de grond van de vorderingen, de verschuldigde bedragen te vereffenen.

Vraag nr. 127
van 3 oktober 1994
van de heer J. VALKENIERS

Verzorgingssector – Ongekwificeerd personeel met jaren ervaring

In de omzendbrief van maart 1994 somt de minister de kwalificatievereisten op van de verzorgende personeelsleden in de rustoorden. Vroeger werd in de ziekenhuizen voorziening gemaakt voor ongekwificeerd personeel met de nodige jaren ervaring om voort in de sector te mogen werken. Ik vraag mij af of van deze personeelsleden ook in de sector van de rusthuizen en de rust- en verzorgingstehuizen geen voorziening moet worden gemaakt daar het hier meestal gaat om uitstekende personeelsleden met een zeer grote ervaring.

Dergelijke personeelsleden worden nu ook meer en meer vervangen in de ziekenhuissector, daarom lijken ze mij ook geschikt voor dergelijke jobs in de sector van de rusthuizen en de rust- en verzorgingstehuizen.

Ziet de minister geen kans in haar reglementering deze personeelsleden in de sector geïntegreerd te houden of te integreren naargelang ze reeds werken in de sector van de rusthuizen of voordien gewerkt hebben in de sector van de ziekenhuizen ?

Antwoord

Het lid verwijst naar het artikel 54bis van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967. Hierin wordt bepaald dat bepaalde verpleegtechnische handelingen verder mogen blijven uitgeoefend indien niet-gekwificeerde personeelsleden in ziekenhuizen kunnen aantonen dat zij deze handelingen reeds meer dan 3 jaar verrichten.

Deze personen worden daardoor geenszins gelijkgesteld met het verpleegkundig personeel, zij worden zelfs niet gelijkgesteld met verzorgend personeel indien zij daartoe niet over de gestelde kwalificatievereisten beschikken. Zij zijn dan ook op geen enkele manier gemachtigd de titel van verpleegkundige te dragen.

Het ministerieel besluit van 19 mei 1992, gewijzigd bij ministerieel besluit van 30 maart 1993 (Belgisch Staatsblad van 31 maart 1993), tot vaststelling van de tegevoetkoming, bedoeld in artikel 25, § 9, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering voor de in artikel 23, 13°, van dezelfde wet bedoelde verstrekkingen, is van een heel andere orde. Hierbij wordt aan niet-gekwificeerde verzorgende personeelsleden geen toelating gegeven bepaalde handelingen te stellen maar worden deze voor wat het RIZIV betreft volledig gelijkgesteld met de gekwificeerde personeelsleden.

Bepaalde verzorgende personeelsleden die niet voldoen aan de kwalificatievereisten gesteld in voornoemd ministerieel besluit van 30 maart 1993 en evenmin aan de door de Vlaamse Gemeenschap gelijkgestelde opleidingen zoals vastgesteld in het ministerieel besluit van 7 juli 1994, kunnen evenwel van een overgangsmaatregel genieten die inhoudt dat ze vrijgesteld zijn van de diploma of bijscholingsvoorwaarden. Deze verzorgen-

de personeelsleden moeten op 26 mei 1992 de leeftijd van 45 jaar bereikt hebben en in de voorafgaande jaren het equivalent van 5 jaar voltijdse beroepsactiviteit kunnen bewijzen in een erkend rusthuis of een rust- en verzorgingstehuis. Daarnaast moeten zij deze functie ook uitgeoefend hebben op 31 maart 1993 in hetzelfde rusthuis waar ze werkzaam waren op 26 mei 1992.

Voor wie toch gehouden is de bijscholing te volgen zijn er vrijstellingen die maximaal 80 uren van het theoretische luik kunnen bedragen. De organisatie van de bijscholing wordt zeer ervaringsgericht opgevat en houdt rekening met de vaak beperkte vooropleiding evenals met de arbeidssituatie van de cursisten.

II. VRAGEN WAAROP WERD GEANTWOORD NA HET VERSTRIJKEN VAN DE REGLE- MENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 85
van 6 mei 1994
van de heer E. BEYSEN

Verdrag met Polen – Inhoud

Op 15 december vorig jaar besliste de Vlaamse regering onderhandelingen te starten met Polen, ten einde een verdrag te sluiten. Deze onderhandelingen vonden plaats tussen 23 en 27 maart jongstleden en de onderhandelingsdelegaties bereikten een akkoord over het statuut en de inhoud van de vooropgestelde samenwerking.

1. Welke meerwaarde heeft dit verdrag tussen het Vlaamse Gewest en Polen in vergelijking met de reeds bestaande verdragen en samenwerkingsakkoorden tussen België en Polen ?
2. a. Zal het verdrag tevens bepalingen bevatten betreffende de migratiestroom vanuit Polen naar onze regio ?
b. Zo ja, welke afspraken werden gemaakt ?

Antwoord

Op de vraag van het lid welke meerwaarde het verdrag tussen het Vlaamse Gewest en Polen heeft in vergelijking met de reeds bestaande verdragen en samenwerkingsakkoorden tussen België en Polen, meen ik het volgende te kunnen stellen.

1. Vlaanderen beschikt sinds de voltooiing van de grondwetsherziening over de juridische hefboomen voor een eigen buitenlands beleid. Vlaanderen kan nu volwaardige internationale verdragen sluiten. De

Vlaamse regering wil een geïntegreerde en coherente globale aanpak.

Tot dusver was het Vlaamse beleid steeds in een belangrijke mate bepaald door de overeenkomsten die België met Polen sloot. Binnen het cultureel akkoord was wel de mogelijkheid gecreëerd om door middel van eigen Vlaams/Poolse uitvoeringsprogramma's zelf onze prioriteiten te bepalen. Dit bleef echter beperkt tot de domeinen onderwijs, wetenschappelijk onderzoek, sociaal-cultureel werk, kunst en cultuur en monumenten en landschappen. De Vlaamse bevoegdheden reiken sinds de grondwetsherziening een heel stuk verder en de regering achtte het daarom wenselijk ook voor die andere gebieden tot een raamakkoord te komen. Dat moet Vlaanderen in staat stellen ook eigen accenten te leggen en samenwerking te bevorderen op het gebied van economie (in het bijzonder de ontwikkeling van de KMO-sector), leefmilieu, landbouw, tewerkstelling, huisvesting, e.d. meer. Vlaanderen wordt nu erkend en herkend als een belangrijke partner binnen de Poolse maatschappij. Het kan zich nu zelf profileren op de expansieve markt die Polen is en dit zal ongetwijfeld leiden tot een toename van de betrekkingen en de kansen voor onze bedrijven en instellingen.

2. Op de vraag of het verdrag bepalingen bevat betreffende de migratiestroom vanuit Polen naar onze regio en zo ja, welke afspraken werden gemaakt, deel ik hem mee dat er in het verdrag geen enkele bepaling opgenomen is betreffende de migratie vanuit Polen naar Vlaanderen. Dit behoort immers tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Vraag nr. 108
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Internationale samenwerkingsakkoorden inzake milieu

Hoofdstuk negen van de Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan, gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de Conventie van Wenen (1985) en het Protocol van Montreal. Een concreet actiepoint binnen dit hoofdstuk is de aanpak van de luchtverontreiniging, met specifieke aandacht voor zogenaamde early warning-systemen, uitwisseling van gegevens en regionale akkoorden ter zake.

In dit verband moet de aandacht gevestigd worden op de samenwerkingsakkoorden die meerdere ministers de laatste drie jaren sloten met vooral Oost- en Midden-europese landen, die relevant zijn voor de milieukwaliteit of voor grensoverschrijdende luchtverontreiniging. Deze akkoorden blijken niet of zeer stroef te

werken. Nochtans kunnen deze akkoorden in een ge-coördineerd verband een efficiënt middel zijn om zeer doelgericht geselecteerde milieuproblemen aan te vatten. Een inventaris van deze akkoorden en de stand van uitvoering ervan is dan ook noodzakelijk.

1. Welke samenwerkingsakkoorden die ook relevant zijn voor de milieukwaliteit in het algemeen of voor grensoverschrijdende luchtverontreiniging in het bijzonder, werden door leden van de Vlaamse regering de laatste drie jaar gesloten? Welke bepalingen met betrekking tot het leefmilieu en meer bepaald de luchtverontreiniging, zijn in de respectieve akkoorden vervat?
2. In hoeverre werken deze akkoorden? Is het juist dat de werking van deze akkoorden niet of zeer stroef gebeurt? Zo ja, wat zijn hiervoor de redenen? Hoe kan de uitvoering van deze akkoorden worden verbeterd?
3. In hoeverre worden deze akkoorden en hun stand van uitvoering op Vlaams niveau geïnventariseerd?

Antwoord

1. a. Gedurende de laatste drie jaren werden door de Vlaamse regering drie bilaterale overeenkomsten afgesloten waarin bepalingen werden opgenomen inzake leefmilieu. Het gaat om het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en Noordrijn-Westfalen van 7 november 1991, het verdrag tussen de Vlaamse regering en de republiek Polen dd. 6 juni 1994, en het samenwerkingsverdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de republiek Hongarije van 3 oktober 1994.

Met Baden-Württemberg, Nord-Pas de Calais, Québec, Catalonië, Tsjechië en Hongarije, werden intentieverklaringen ondertekend waarin wordt verwezen naar het leefmilieu als een domein waarop samenwerking wordt beoogd.

- b. De milieubepalingen in het verdrag tussen de Vlaamse regering en de republiek Polen van 6 juni 1994 vallen onder artikel 8.

Artikel 8 : Beide partijen bevorderen de samenwerking en uitwisseling op het gebied van leefmilieu, ruimtelijke ordening (met inbegrip van grondbeleid), huisvesting, gemeentelijk beleid, infrastructuur, verkeer en telecommunicatie. Zij bevorderen de uitwisseling van wetenschappelijke, technische en statistische informatie en de overdracht van technologie, in het bijzonder op het gebied van milieubescherming en -sanering.

De milieubepalingen in het samenwerkingsverdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de republiek Hongarije van 3 oktober 1994 vallen onder de artikelen 3 en 9.

Artikel 3 : (. ..) (beide partijen) bevorderen de uitwisseling van wetenschappelijke en technische gegevens en ervaringen en de overdracht van technologie, in het bijzonder inzake de duurzame landbouw en de milieubescherming.

Artikel 9 : Voor zover deze werkgebieden tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering behoren, bevorderen beide partijen de samenwerking en de uitwisseling op het gebied van leefmilieu, ruimtelijke ordening, huisvesting, infrastructuur, communicatie, waterbeleid, verkeer en transport.

Zij stimuleren de uitwisseling van wetenschappelijke, technische en statistische informatie, de vergelijking van ervaringen, de uitwisseling van gegevens van onderzoek en de overdracht van technologie, onder meer op het gebied van milieubescherming en -sanering.

De milieubepalingen in het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en Noordrijn-Westfalen van 7 november 1991 vallen onder titel III Milieubescherming.

- c. Er is slechts één bilaterale overeenkomst afgesloten door de Vlaamse regering waarin bepalingen zijn opgenomen inzake luchtverontreiniging. Het gaat om het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en Noordrijn-Westfalen. De bepalingen zijn terug te vinden onder titel III Milieubescherming, punt 2 Luchtzuivering.

2. Luchtzuivering

- uitwisseling van ervaringen teneinde ervaringen tussen luchtverontreiniging en nieuwe soorten schade aan bossen te verklaren (biochemische oriëntering van bosbeschadigings-research) ;
- uitwisseling van ervaringen over grenswaarden en praktische maatregelen ter beperking van belasting van de lucht ;
- meettechnische controle van de kwaliteit van de lucht in Noordrijn-Westfalen en in het Vlaamse gewest ;
- uitwisseling van praktijkervaringen op het gebied van de observatie van installaties, fabrieken en centrales (die over een vergunning moeten beschikken) met grote emissies.

2. Wat de opvolging en de werking van deze akkoorden betreft, is de toestand als volgt.

De uitvoering van het luik leefmilieu van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en Noordrijn-Westfalen is nooit echt op gang gekomen.

Ter uitvoering van het verdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de republiek Polen van 6 juni jl. wordt momenteel gewerkt aan de voorbereiding van een globaal werkprogramma. Reeds voor de ondertekening van laatstgenoemd verdrag bestonden echter uitgebreide en vruchtbare contacten met Polen op het vlak van het leefmilieu. Die kwamen tot stand na de ondertekening van een "memorandum of understanding" tussen de Vlaamse en Poolse ministeries voor Leefmilieu van 9 november 1989.

Het samenwerkingsverdrag tussen de Vlaamse regering en de regering van de republiek Hongarije is slechts enkele dagen geleden ondertekend. Met de uitvoering ervan moet nog een aanvang worden gemaakt.

Een intentieverklaring tussen Vlaanderen en Hongarije van 23 september 1992 wordt inmiddels goed opgevolgd. In uitvoering van de intentieverklaring werd een grootscheeps vormingsprogramma opgezet. Hooggeplaatste Hongaarse ambtenaren kunnen in het kader daarvan stages volgen bij verschillende administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Ook wat de sector-leefmilieu betreft werden dergelijke stages georganiseerd. Tijdens de tweede helft van januari 1994 vond dergelijke stage plaats bij de administratie Milieu, Landinrichting en Natuurbehoud, en bij vier Vlaamse openbare instellingen in de milieusector: nl. de Vlaamse Milieu Maatschappij (VMM), de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams gewest (OVAM), en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW). Zes hoge Hongaarse ambtenaren hebben aan die stage deelgenomen.

- De door de Vlaamse regering afgesloten internationale akkoorden die bepalingen bevatten betreffende het leefmilieu, evenals de uitvoering van die akkoorden, worden aandachtig opgevolgd door de administratie Milieu, Landinrichting en Natuurbehoud. Laatstgenoemde administratie gaat hierbij evenwel niet te werk via een formele en stelselmatige inventarisatie.

Vraag nr. 121
van 19 juli 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Artsen Zonder Grenzen – Toezicht door de administratie Externe Betrekkingen

De vereniging Artsen Zonder Grenzen zou thans de grootste niet-gouvernementele organisatie van ons land zijn en dit met 55 medewerkers en 2,5 miljard frank inkomsten. Naar schatting zou 60 procent van 861 miljoen frank particuliere fondsen van Vlaamse gezinnen komen.

Sinds 1992 werd daarenboven door de Vlaamse regering in totaal 24 miljoen frank aan overheidssteun aan Artsen Zonder Grenzen verleend.

In zijn antwoord op vraag nr. 73 van 18 april 1994 van collega Wim Verreycken deelt de minister-president mede dat de administratie Externe Betrekkingen door Artsen Zonder Grenzen nauwkeurig op de hoogte wordt gehouden van zaken op financieel vlak en daarenboven een financieel verslag van elk project krijgt. Hij voegt eraan toe dat de daartoe gemachtigde personeelsleden van de administratie Externe Betrekkingen of van het Rekenhof bij de vereniging controle kunnen uitoefenen.

In dit verband vestig ik de aandacht van de minister-president op het artikel van Mon Vanderostyne dat

onder de titel “De ondraaglijke lichtheid van Artsen Zonder Grenzen” in de Standaard van 28 maart 1994 verscheen.

Hierin stelt de auteur, die reeds 14 jaar lang op het terrein reportages over de werking van Artsen Zonder Grenzen maakte, dat de publieke opinie en de donoren zich vragen moeten stellen over die ondraaglijke lichtheid als een vliegtuig naar Centraal-Azië wordt gecharterd voor een onbestaande epidemie, als een kastekort van 27.000 dollar weggewuifd wordt als een verwaarloosbaar probleem, als men terreinwagens met slechts 10 kilometer op de teller laat stelen, als men voertuigen met klimaatregeling stuurt naar het hooggebergte, als 10.000 dekens onuitgedeeld blijven liggen in het putje van de winter.

Hij voegt eraan toe dat voor een bepaalde strekking binnen Artsen Zonder Grenzen de beweging een doel op zichzelf aan het worden is, met het uitdelen van geneesmiddelen en medische apparatuur als sinterklaaskoekjes, gefinancierd uit de bodemloze put van de Europese Unie (maar dus ook uit de steun van de Vlaamse regering en van de Vlaamse particulieren).

Ook beweert hij dat in de raad van bestuur van Artsen Zonder Grenzen-België de Vlamingen in de minderheid zijn en zich niet eens in hun eigen taal verstaanbaar kunnen maken ten overstaan van de Parijzenaars die er het hoge woord voeren.

Heeft de administratie Externe Betrekkingen deze beweringen, uit een toch zeer opmerkelijk artikel, nagetrokken?

Zo ja, wat zijn de conclusies?

Antwoord

Wanneer regering en publieke opinie worden geconfronteerd met menselijke tragedies zoals het geval is of was in Somalië, ex-Joegoslavië of Ruanda, is het de plicht van de regering bij te dragen tot het lenigen van de nood.

Daartoe draagt zij bij in projecten die internationale organisaties in deze specifieke noodsituaties hebben opgezet en die volgens haar op de meeste efficiënte wijze tegemoetkomen aan de gestelde doeleinden. De steun wordt steeds gekoppeld aan voorwaarden waarop achteraf nauwlettend wordt toegezien. Dit toezicht slaat uiteraard alleen op die (gedeelten van) projecten waarvoor precies de steun wordt gegeven.

De Vlaamse regering steunt dus niet de organisatie Artsen Zonder Grenzen op zich, maar wel projecten die door Artsen Zonder Grenzen worden uitgevoerd en die volgens de Vlaamse regering het best beantwoorden aan haar eigen doelstellingen.

De samenwerking met Artsen Zonder Grenzen is zowel in Somalië als in Joegoslavië bevredigend verlopen. Er was in geen enkel van de door ons gesteunde projecten sprake van misbruiken van de aard waarover in het door het lid geciteerde krantartikel sprake is.

Vraag nr. 136
van 6 september 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 – Unced-conferentie – Landbouw en naschoolse vorming

Op vraag nr. 107 van 21 juni 1994 hoe de minister-president denkt een sterkere ontwikkeling van de human resources te kunnen bereiken, specifiek gericht op de landbouwgewassen, antwoordt hij dat “door de verschillende organisatoren van naschoolse vormingsactiviteiten thema’s worden voorgesteld om vanaf 1994 opgenomen en gesubsidieerd te worden door de Vlaamse Gemeenschap”.

Graag vernam ik van de minister-president welke van deze thema’s zullen worden opgenomen en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Aan welke organisatoren van naschoolse vormingsactiviteiten en voor welke specifieke vormingsactiviteiten zullen subsidies worden verleend? Welk bedrag is hiermee gemoeid?

Antwoord

Bovenvermelde vraag heeft tot doel aanvullende informatie te verkrijgen bij het antwoord op de parlementaire vraag nr. 107 van 21 juni 1994, meer in het bijzonder betreffende de milieuthema’s die voorgesteld worden door de verschillende organisatoren en gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap.

Hier volgt een opsomming van de milieuthema’s die reeds opgenomen werden of eerstdaags opgenomen worden in het lessen- en voordrachtenpakket van de verschillende erkende organisaties

NCBL :

- milieubewust bemesten
- optimaal benutten van drijfmest
- geïntegreerde bemesting en bestrijding
- afstellen van meststofstrooiers en spuittoestellen

GORSEM :

- geïntegreerde bestrijding in de fruitteelt

VAC :

- ecologische landbouw
- ecologische melkveehouderij

PCLT :

- b e m e s t i n g
- rijenbemesting
- injecteren stalmest

NAC :

- beheerslandbouw in de Blankaert/later in de IJzer-vallei
- afstellen van spuittoestellen

KVLT :

- geïntegreerde landbouw
- mestbeperking
- regeling spuitmachines
- beperking gebruik van pesticiden

NEMEC :

- bijscholing van de lesgevers in milieu- en natuur behoudstechnieken

De dienst Landbouwworming richt, in samenwerking met het ministerie van Volksgezondheid, de arbeidsgeneeskunde en het ministerie van Landbouw, cursussen “erkend gebruiker en verkoper van phytoproducten” in.

Hierbij volgt de lijst van de toegekende subsidies voor milieuthema’s aan de erkende centra

- NCBL	1.170.000 frank
- GORSEM	630.000 frank
- VAC	600.000 frank
- PCLT	882.000 frank
- NAC	318.000 frank
- KVLT	1.150.000 frank
- NEMEC	200.000 frank
- DE DIENST	600.000 frank

5.550.000 frank

Als de programma’s op kruissnelheid zullen zijn zal de subsidie voor de milieu-onderwerpen een bedrag van 10.000.000 frank vertegenwoordigen.

Vraag nr. 143
van 13 september 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Zuid-Afrika – Geassocieerd lidmaatschap Nederlandse Taalunie

De nieuwe Zuidafrikaanse regering heeft, zo blijkt, de wens te kennen gegeven om Zuid-Afrika opnieuw te laten toetreden tot het Britse Gemenebest. Het lidmaatschap van het Britse Gemenebest betekent een herintrede van Zuid-Afrika in de anglofone wereldgemeenschap.

Gelet op deze beslissing van de Zuidafrikaanse regering, ligt het nu, meer dan ooit, voor de hand dat de Zuidafrikaanse regering ten spoedigste wordt uitgenodigd verkennende besprekingen met de Nederlandse en Vlaamse regering te beginnen, teneinde te komen tot een geassocieerd lidmaatschap van Zuid-Afrika met de Nederlandse Taalunie.

Ik durf hopen dat deze problematiek niet wordt afgedaan met de bewering dat de Nederlandse Taalunie er is voor het Nederlands en dat het Afrikaans een zelfstandige, vreemde taal is. De colloquia, door de Vlaamse Raad georganiseerd met betrekking tot de andere, dus ook aanverwante talen zullen dergelijke stelling gemakkelijk kunnen afwijzen. Associatie-overeenkomsten zijn overigens een in het Verdrag opgenomen mogelijkheid, waarbij het natuurlijk om verwante talen gaat.

Kan de minister-president toezeggen ter zake snel een initiatief te zullen nemen?

Antwoord

Deze aangelegenheid is momenteel in onderzoek bij

de Nederlandse Taalunie. Ik ben hierover in overleg met minister H. Weckx, lid van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie.

Vraag nr. 144
van 13 september 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Zuid-Afrika – Samenwerkingsakkoorden – Rol Vlaamse regering

Nu bekend is geworden dat de Vlaamse regering de regering van Zuid-Afrika zal ontmoeten, moge ik u het volgende vragen.

1. De federale staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Derycke heeft aangekondigd een samenwerking met Zuid-Afrika op te zetten, waarbij hij vier domeinen noemt, onder meer havens en onderwijs. In ons land zouden leerkrachten opgeleid worden.

Vermits in deze materie het federale beleid geen enkele bevoegdheid heeft, ga ik ervan uit dat daarover onder meer met de Vlaamse regering is gesproken. Klopt dat ?

2. Wat de opleiding van de leraars betreft, vernam ik graag wat er is afgesproken. Welke specifieke bijdrage wordt van de Vlaamse Gemeenschap verwacht ?
3. Op welke wijze, en voor welke bedragen zijn middelen afgesproken en op welke posten zullen die uitgetrokken worden ?
4. Als op de vragen 1 tot 3 door u negatief zou worden geantwoord, verzoek ik u uw houding mede te delen. Het kan niet zijn dat de Vlaamse regering, die herhaaldelijk beloofde tot afspraken met Zuid-Afrika te komen, zonder protest toelaat dat de federale overheid samenwerkingsakkoorden gaat sluiten in domeinen (onder meer onderwijs) waar ze niets te vertellen heeft. Ik neem aan dat u bij de federale regering zult tussenkomen om alsnog tot overleg te komen, waarbij een verwijzing naar constitutionele bevoegdheidsverdeling best niet achterwege blijft.

Antwoord

Met de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking heb ik de afspraak gemaakt om een maximale overeenstemming na te streven inzake de toekomstige samenwerkingsactiviteiten van ABOS en van de Vlaamse Gemeenschap in Zuid-Afrika. Ik zie deze overeenstemming in een relatie van gelijkwaardig partnerschap op basis van ieders autonome bevoegdheden, om zo concreet en adequaat mogelijk te kunnen inhaken op de doelstellingen van het heropbouwbeleid van de Zuidafrikaanse overheden.

Ik kan nu nog geen concrete informatie geven over de specifieke bijdrage hierin van de Vlaamse Gemeenschap, omdat hierover nog de gepaste afspraken gemaakt moeten worden met de bevoegde Zuidafrikaanse overheden.

Vraag nr. 145
van 13 september 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Raad van Europa – Permanente Conferentie van de Regionale en Lokale Besturen – Vlaamse aanwezigheid

De Permanente Conferentie van de Regionale en Lokale Besturen bij de Raad van Europa vereist uiteraard Vlaamse aanwezigheid.

Omdat én gemeenten, én provincies, én Brussel, én gemeenten binnen Brussel niet aan hun trekken kwamen, kon geen gezamenlijke delegatie worden voorgesteld, hoewel met Wallonië een overeenkomst werd bereikt. Dit betekent dat in de Raad van Europa Vlaanderen, sinds mei laatstleden, niet meer vertegenwoordigd is.

Op 2 juni laatstleden werd een snelle oplossing beloofd. Die is er tot op heden niet. Dat de stoel van Vlaanderen in deze Europese vergadering leeg staat, doet vragen stellen naar het "sérieux" van de internationale rol die Vlaanderen verplicht is te spelen. Nog meer vragen moeten gesteld worden naar de werkbaarheid met lagere besturen en het Brussels Stadsgewest, om tot sluitende regelingen te komen.

Kan de minister toezeggen spoedig een regeling te vinden ?

Antwoord

De vertegenwoordiging van Vlaanderen binnen de Permanente Conferentie van de Regionale en Lokale Besturen bij de Raad van Europa dient, evenals in alle andere internationale instanties, inzake zetelverdeling gebaseerd zijn op een werkelijkheidsgetrouwe verhouding.

Op een coördinatievergadering op het ministerie van Buitenlandse Zaken van 6 mei jl. stelden Vlaanderen en het Waalse Gewest na onderling overleg gezamenlijk een schema van zetelverdeling voor, dat beantwoordde aan deze eis.

In dit voorstel kreeg Vlaanderen in de lokale kamer 1 effectieve en 2 plaatsvervangende zetels toebedeeld. Deze zetels werden toegewezen aan twee vertegenwoordigers van de Vlaamse vereniging voor steden en gemeenten, en een vertegenwoordiger van de Vlaamse provincies.

In de regionale kamer werden 2 effectieve zetels en 1 plaatsvervangende aan Vlaanderen toegewezen.

Verspreid over beide kamers, kregen in het kader van dit voorstel 3 nederlandstaligen, 3 franstaligen en één duitstalige een effectieve zetel toebedeeld. De plaatsvervangende zetels werden voorbestemd voor 4 nederlandstaligen en 3 franstaligen.

De Vlaamse regering hechtte tijdens haar vergadering van 25 mei jl. haar goedkeuring aan dit voorstel, omdat het een verantwoorde taalverhouding en een werkelijkheidsgetrouwe verdeelsleutel tussen de verschillende gewesten en gemeenschappen inhield, niet enkel voor beide kamers samen, maar ook in elke kamer afzonderlijk.

De Franse Gemeenschap en Duitstalige Gemeenschap verleenden hun akkoord met de voorgestelde regeling. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tekende echter verzet aan.

Vlaanderen kon daarna zijn akkoord niet verlenen aan een nieuw voorstel met een voorlopige regeling voor twee jaar, waarbij in de regionale kamer het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap samen 3 zetels, en Vlaanderen als gemeenschap en gewest slechts 2 zetels toebedeeld zou krijgen.

Door het ontbreken van een noodzakelijk volledig akkoord, kon nog geen Belgische vertegenwoordiging afgevaardigd worden naar de het vermelde congres.

Het is in het belang van alle betrokken overheden dat een spoedige regeling voor de samenstelling van de vermelde delegatie kan gevonden worden. Overleg ter zake wordt in het vooruitzicht gesteld. Maar een verhoopt akkoord zal niet mogen afwijken van de Vlaamse gerechtvaardigde eis voor een werkelijkheidsgetrouwe zetelverdeling.

**Vraag nr. 146
van 21 september 1994
van de heer L. BARBE**

Goedkeuring internationale overeenkomsten – Stand van zaken

Ons land staat permanent achter met het ratificeren van internationale overeenkomsten. Sedert de wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur moeten de internationale overeenkomsten inzake materies die tot de bevoegdheden van de gewesten behoren door de gewestraden worden goedgekeurd. Het lijkt me belangrijk dat het Vlaamse Gewest deze nieuwe bevoegdheid degelijk uitvoert.

Er zijn nogal wat overeenkomsten inzake leefmilieu die door de gewestraden goedgekeurd moeten worden. Ik denk aan :

Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband en aanhangsels 1 tot en met VII (Espoo, Finland, 25 februari 1991 ; het Vlaamse Gewest is ingevolge een beslissing van de Interministeriële Leefmilieuconferentie pilootgewest) ;

Protocol bij het verdrag inzake Antarctica, aanhangsel, bijlagen 1, II, III, IV en V, opgemaakt in Madrid op 4 oktober 1991 ;

Protocol bij het verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake de beheersing van emissies van vluchtige organische stoffen of hun grensoverschrijdende stromen, en bijlagen 1, II, III en IV (Genève, 18 november 1991) ;

Verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren en bijlagen 1, II, III en IV (Helsinki, 17 maart 1992 ; het Vlaamse Gewest is pilootgewest) ;

Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, en bijlagen I-XII (Helsinki, 17 maart 1992) ;

- Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en bijlagen 1 en II (New York, 9 mei 1992) ;
- Verdrag inzake biodiversiteit, en bijlagen 1 en II (Rio de Janeiro, 5 juni 1992) ;
- Verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, bijlagen 1, II, III en IV, en aanhangsels 1 en 2 (Parijs, 22 september 1992) ;
- Amendementen bij het protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (Kopenhagen, 25 november 1992 ; op de Europese Raad Leefmilieu werd overeengekomen dat de lidstaten ernaar zouden streven het gewijzigd protocol uiterlijk op 1 juni 1994 te ratificeren).

Kan de minister mij voor elk van de aangehaalde internationale overeenkomsten meedelen :

- of de tekst reeds ontvangen werd van de federale regering ;
- wat de stand van zaken is aangaande de goedkeuringsprocedure (akkoord binnen de regering, advies Raad van State, voorontwerp van decreet enzovoort).

Antwoord

De volgende door het lid vermelde verdragen werden door de federale minister van buitenlandse zaken aan de minister-president van de Vlaamse regering en vervolgens aan de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu meegedeeld. Ze worden op dit ogenblik door de bevoegde administraties onderzocht of ze zijn tot voor kort in onderzoek geweest, zodat ze voor goedkeuring aan de Vlaamse regering zullen worden voorgelegd om de procedure tot instemming in de Vlaamse Raad aan te vatten.

Het betreft :

1. Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband en aanhangsels 1 tot en met VII (opgemaakt te Espoo, op 25 februari 1991) ;
2. Verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren en bijlagen 1 tot en met IV (Helsinki, 17 maart 1992) ;
3. Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en bijlagen 1 en II (New York, 9 mei 1992) ;
4. Verdrag inzake biologische diversiteit en bijlagen 1 en II (Rio de Janeiro, 5 juni 1992) ;
5. Verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, bijlagen 1 tot en met IV en aanhangsels 1 en 2 (Parijs, 22 september 1992).

Hetzelfde geldt voor de volgende protocollen :

1. Protocol betreffende milieubescherming bij het Verdrag inzake Antarctica met aanhangsel en bijlagen 1 tot en met V (opgemaakt te Madrid, op 4 oktober 1991) ;

2. Protocol bij het verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake de beheersing van emissies van vluchtige organische stoffen of hun grensoverschrijdende stromen en bijlagen I tot en met IV (Genève, 18 november 1991).

Het verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen met bijlagen I tot en met XII (opgemaakt te Helsinki, 17 maart 1992) en de amendementen op het protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken (Kopenhagen, 25 november 1992) werden door de federale minister van buitenlandse zaken nog niet aan de minister-president van de Vlaamse regering meegedeeld.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 154
van 10 juni 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Mediacampagne Nederlands in Brussel – Stand van zaken

Op de parlementaire vraag nr. 71 van 8 februari 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 10 van 21 maart 1994, blz. 547) antwoordde de minister dat de grote mediacampagne "Spreek steeds je taal in Brussel" nog voor de zomer van 1994 opgestart zou worden. De minister achtte die periode overigens uiterst geschikt omdat de campagne dan in het verlengde kwam te liggen van het multidisciplinaire project Bruisend Brussel dat van 27 april tot 15 juni in het Boudewijncomplex werd en wordt georganiseerd.

Dit project is inmiddels (bijna) voorbij, terwijl de zomervakantie van 1994 voor de deur staat.

1. Is het lastenboek voor de offerteaanvraag naar reclamebureaus toe al vastgesteld? Waarom desgevallend niet?
2. Wat is het resultaat van de offerteaanvraag?
3. Hoe zal de campagne er uitzien?
4. Wanneer zal de campagne beginnen?

Antwoord

1. Het lastenboek voor de offerteaanvraag wordt naar de reclamebureaus momenteel gefinaliseerd. De redenen voor de verdaging zijn:
 - De zomermaanden zijn een slechte periode om een mediacampagne in verband met het gebruik van het Nederlands in Brussel te starten: vakantieperiode houdt zeer veel Vlaamse pendelaars uit de hoofdstad;

- Een campagne louter gericht op het gebruik van het Nederlands in Brussel heeft onvoldoende draagkracht. Het genoemde onderwerp moet derhalve gekaderd worden in een groter geheel, waarbij Brussel gepromoot wordt als hoofdstad van de Vlaamse gemeenschap. Dit is trouwens in overeenstemming met punt vier van de motie van aanbeveling die de Vlaamse Raad op 10 juli 1991 goedkeurde naar aanleiding van mijn beleidsbrief "Beleid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel-Hoofdstad";

- Ter gelegenheid van het opstellen van het multidisciplinaire project Bruisend Brussel van 1 juli tot 25 september 1994 te Diksmuide, werd in samenwerking met het IJzerbedevaartcomité een actie op het getouw gezet met onder meer de bedeling aan de Vlaamse stations van de slogan onder rebusvorm "In Brussel in je eigen taal aan je trekken komen? Dat kan! Als je het zelf wil".

2. De campagne zal tien miljoen kosten en naar gelang van de inventiviteit van de reclamebureaus onder meer de volgende elementen bevatten: een wedstrijd met typische Brusselprijzen, advertenties in kranten en tijdschriften, radio- en TV-spots, . . . De centrale boodschap wordt: Brussel is de bruisende hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap; daar kan je overal in het Nederlands terecht als je dat wil.
3. De campagne zal in de tweede helft van december 1994 starten en in 1995 voortgezet worden.

Vraag nr. 170
van 14 juli 1994
van de heer L VAN NIEUWENHUYSEN

Bevordering van het Nederlands als spreektaal te Brussel – Acties van de Vlaamse overheid

Onlangs verklaarde de minister dat als alle Brusselse Vlamingen en de Vlamingen die in Brussel werken of vertoeven er Nederlands zouden spreken, de Vlaamse aanwezigheid heel wat voelbaarder zou zijn.

Dit zou een gunstige weerslag kunnen hebben op de Vlaamse invloed in Brussel, op het respect voor de Vlamingen en op de tewerkstelling. Het bevorderen van het Nederlands in Brussel is dus niet zo maar een gril.

Destijds voerde het Vlaams Comité voor Brussel een actie onder het motto "Spreek steeds uw taal te Brussel", die echter beperkt in omvang bleef.

Is de minister het ermee eens dat dergelijke actie zeker nuttig kan zijn?

Waarom ging er tot op heden nog geen soortgelijk maar omvangrijker en langer durend initiatief uit vanwege de Vlaamse overheid?

Antwoord

Uiteraard blijf ik bij mijn verklaring dat de Vlaamse aanwezigheid in Brussel sterker voelbaar zou zijn, indien alle Vlamingen er Nederlands zouden spreken.

Hiervoor een actie op het getouw zetten, houdt echter meer in dan het lanceren van enkele slogans.

Het gaat hier immers over het bereiken van een concrete collectieve en individuele gedragswijziging bij alle Vlamingen, die heel wat meer impliceert dan een verandering in opinie of mentaliteit.

Een dergelijke campagne valt nog het best te vergelijken met de acties gevoerd voor het Algemeen Beschaafd Nederlands. Deze campagne, die jarenlang geduurd heeft en met inzet van alle mogelijke pedagogische-, communicatie- en informatiemiddelen gedragen werd door praktisch alle openbare en private instellingen, verenigingen en bedrijven van de maatschappij, heeft pas na één generatie duurzame en tastbare resultaten opgeleverd.

Het toont aan dat, hoezeer ik ook als Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden achter een dergelijk initiatief sta en het aan de orde stel bij mijn collega's in de Vlaamse regering, er toch een breder platform noodzakelijk is dan enkel de Vlaamse overheid om in deze aangelegenheid op termijn een concrete verandering te bewerkstelligen.

In de wetenschap dat zij ter zake slechts enkele hefboomen in handen heeft, moedigt de Vlaamse overheid op een permanente wijze alle zinvolle initiatieven die de Vlaamse aanwezigheid in Brussel versterken, aan. Dagelijks wordt immers bewezen dat het een illusie is te geloven dat een overheid in staat is maatschappelijke gedragsveranderingen – zeker als het gaat over een immaterieel goed zoals het taalgebruik – te sturen en definitief te vestigen, zonder de brede steun ervoor in alle maatschappelijke geleidingen.

Dit alles sluit evenwel niet uit dat ik eind 1994 een mediacampagne start met als centrale boodschap: "Brussel is de bruisende hoofdstad van de Vlaamse gemeenschap. Daar kan je overal in het Nederlands terecht als je dat wil".

Vraag nr. 201
van 21 september 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Openbare omroep – Gebruik van zijn naam en naam omroepster voor publicitaire doeleinden

Op mijn vraag nr. 149 van 6 juni ll. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 19 van 12 september 1994) omtrent het feit dat mevrouw Sabine De Vos in haar hoedanigheid van BRTN-omroepster in een folder van een reisagentschap met publicitaire boodschap aan het woord gelaten wordt, antwoordt de minister dat zij aan haar hiërarchische meerderen geen toelating gevraagd heeft en dat krachtens art. 11, punt 3 van hun contract de omroepers geen gebruik mogen maken van de titel van de BRTN voor publicitaire doeleinden.

Graag had ik vernomen of er ter zake maatregelen getroffen werden ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat mevrouw Sabine De Vos op de regels ter zake werd gewezen om herhaling te voorkomen.

Vraag nr. 202
van 21 september 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Ontwikkeling multicultureel Europa – Rol publieke omroepen

In nummer 2 van deze jaargang van Ratel, kwartaalblad van de BRTN, staat te lezen dat onze openbare omroep deel uitmaakt van de PBME, zijnde de Public Broadcasting for a Multicultural Europe.

Deze organisatie legt de nadruk op de positieve rol die publieke omroepen moeten hebben in de ontwikkeling van een multicultureel Europa. Volgens het artikel is het de bedoeling te komen tot een multiculturele mainstream programmering, namelijk het multiculturele element als evenwichtig en geïntegreerd onderdeel van de dagelijkse programma's. Door zich bij de PBME aan te sluiten kiest de openbare omroep duidelijk partij voor de ideologie van de multiculturele maatschappij. Van deze laatste kan op zijn minst gezegd worden dat zij op dit ogenblik niet algemeen aanvaard wordt en dat er in de publieke opinie stevig rond gedebatteerd wordt.

Is de minister niet van mening dat deze uitdrukkelijke keuze van de BRTN indruist tegen de politieke neutraliteit die van de omroep mag worden verwacht en dat deze keuze mee zal brengen dat de BRTN niet meer als objectief beschouwd kan worden wanneer zij over de vreemdelingenproblematiek informeert ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mede te delen dat PBME (Public Broadcasting for a Multicultural Europe) geen vereniging is, doch een netwerk waarmee de BRTN op een vrijblijvende manier van gedachten wisselt i.v.m. multiculturele broadcasting. Deze uitwisseling kadert in de uitvoering van het gelijke-kansen-plan voor allochtonen, zoals goedgekeurd door de Vaste Commissie van de Raad van Bestuur van december 1992.

De aanwezigheid in onze huidige samenleving van allochtonen wordt beschouwd als een feit, een realiteit. Dit feit negeren, wordt door de BRTN als niet-objectief geïnterpreteerd.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 185
van 7 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Non-discriminatiepact – Uitbreiding

Naar verluidt zouden verschillende Amerikaanse staten die hebben geëxperimenteerd met projecten die gelijkenis vertonen met het non-discriminatiebeleid in ons onderwijs wegens de nadelige gevolgen daarvan zijn teruggekomen.

Ik neem aan dat het spreidingsplan dat aan onze scholen wordt opgelegd of aangeraden, stoelt op de studie van gelijkaardige projecten in het buitenland.

1. Aan welke voorbeelden en ervaringen in het buitenland heeft men zich in Vlaanderen gespiegeld ?
2. Als de verplichting om het non-discriminatiepact toe te passen, niet beperkt blijft tot de vijf huidige gemeenten maar in heel Vlaanderen zal gelden, zal het Joodse onderwijs in Antwerpen op dat ogenblik Islamitische leerlingen moeten aanvaarden ?

Antwoord

1. De non-discriminatieverklaring in het Vlaamse onderwijs is niet gestoeld op buitenlandse ervaringen. Het is een produkt van eigen bodem..
2. De non-discriminatieverklaring verbindt enkel de ondertekenaars van de verklaring. Inrichtende machten die niet vertegenwoordigd worden door één van de ondertekenende partijen, zullen uitgenodigd worden om op vrijwillige basis deel te nemen aan de besprekingen. Het Joodse onderwijs is niet vertegenwoordigd in de Vlaamse onderwijsraad, was niet betrokken bij de daar gevoerde besprekingen, heeft de verklaring dan ook niet ondertekend en moet zelf beslissen of het zal deelnemen aan de lokale besprekingen en waartoe het zich dan eventueel zal verbinden.

Vraag nr. 186 van 7 oktober 1994 van de heer L. STANDAERT

Deeltijds werken – Lessenroosters

Nergens zijn er waarschijnlijk méér deeltijds werkenden dan in het onderwijs. Verwonderlijk als men weet dat de omstandigheden waarin deeltijdsen geplaatst worden, allesbehalve aantrekkelijk zijn.

In het secundair onderwijs hebben bijna alle voltijdse leerkrachten twee halve dagen vrij en werken dus zeven halve dagen. Wie opteert voor een halftijdse opdracht krijgt die over vijf halve dagen verspreid. Veel méér ruimte om zich voor kinderen vrij te maken, is er niet. Nog slechter eraan toe zijn mensen die kiezen voor een zestig- of zeventig-percentopdracht : die zijn volledig afhankelijk van de goodwill van de makers van lessenroosters.

Meestal is het ook zo dat deeltijdse leerkrachten evenveel belast worden met toezichten en vervangingen. Zo is mij zelfs een geval bekend van een echtpaar leerkrachten waarvan de deeltijds werkende langer op school aanwezig was dan haar echtgenoot-voltijdse.

De moeilijkheden voor de opstellers van lessenroosters zijn zeker niet te onderschatten, en sommige problemen kunnen zelfs helemaal niet opgelost worden (bv. alle gelijktijdige cursussen levensbeschouwelijke vakken). Evenzeer kan ik begrip opbrengen voor de terughoudendheid van de minister wat overreglementering

betreft en voor zijn standpunt dat directies de nodige vrijheid moet worden gegund. Toch lijkt een minimum aan reglementering wat de opdrachten van deeltijds werkenden in het onderwijs betreft me niet overbodig.

1. Welke afspraken, reglementeringen en onderrichtingen zijn van kracht inzake deeltijds werkenden in het onderwijs ?
2. Acht de minister deze voldoende om ook in het onderwijs de herverdeling van de arbeid aan te moedigen ?
3. Heeft de minister plannen om deeltijds werken aantrekkelijker te maken en op die wijze de vergrijzing van het lerarenkorps wat af te zwakken ? Zo ja, welke ?
4. Acht de minister de bestaande regeling dat een half-time opdracht over vijf halve dagen mag gespreid zijn ook ecologisch verantwoord, want leerkrachten die yer van school wonen kunnen via de bestaande regeling toch verplicht worden zich vijf dagen te verplaatsen ?

Antwoord

1. en 4. Zowel voor het gemeenschapsonderwijs als voor het gesubsidieerd onderwijs zijn er op dit ogenblik voor de opdrachtverdeling geen voorschriften vastgelegd door het departement Onderwijs. Dit omdat het opmaken van lessenroosters behoort tot de bevoegdheid van de directies en inrichtende machten van de betrokken school.

In de reglementering inzake verminderde prestaties werd de autonomie van de inrichtende machten om een eigen personeelsbeleid te voeren gerespecteerd. Zo zijn niet langer, in tegenstelling tot de eerste arbeidsherverdelende maatregelen, bepaalde categorieën personeelsleden uitgesloten. De overheid heeft zich beperkt tot het vastleggen van het minimum en het maximum van de nog uit te oefenen prestaties en de ingangsdata. Het toekennen van een lessenrooster is het gevolg van een arbeidsovereenkomst tussen inrichtende macht en werknemer. Dit is een rechtsverhouding waarbij het departement Onderwijs niet is betrokken. In geval van moeilijkheden met een lessenrooster dient de werknemer zich dan ook te richten tot de werkgever. Bij de aanvraag voor een verminderde arbeidsprestatie dient het personeelslid dan ook bij de inrichtende macht te informeren naar de mogelijke uurregeling.

2. en 3. In het onderwijs zijn verscheidene mogelijkheden voorhanden om deeltijds te werken :
 - het effectief titularis zijn van een onvolledige betrekking ;
 - het verlof voor verminderde prestaties wegens sociale of familiale redenen, en de afwezigheid voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheid,

waarbij telkens bijzondere voorwaarden zijn vastgelegd voor de personeelsleden die de leeftijd van 50 jaar hebben bereikt of die ten minste twee kinderen niet ouder dan 14 jaar ten laste hebben ;

- de deeltijdse loopbaanonderbreking ;
- de deeltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen.

Aangezien enerzijds vele personeelsleden van deze mogelijkheden gebruik maken en anderzijds sommige inrichtende machten mij meedelen dat het schoolorganisatorisch steeds moeilijker wordt de opdrachten te verdelen onder de deeltijds werkenden, heb ik niet de intentie nieuwe maatregelen te treffen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 124 van 22 september 1994 van de heer M. BOURGOIS

Rekening OCMW - Nominale vermelding steunverleners

Vindt de minister het toegelaten dat het OCMW in zijn rekening een soort schuldvorderingsstaat opneemt met nominale vermelding van alle steunverleners (of onderhoudsplichtigen), die om één of andere reden bestaansminimum of maatschappelijke dienstverlening aan het OCMW moeten terugbetalen (bijvoorbeeld steun die werd verstrekt op voorschot van een sociale uitkering). Deze rekening wordt in de publieke vergadering van de gemeenteraad besproken, gemeenteraadsleden krijgen er een exemplaar van enzovoort.

Is dit geen grove schending van het recht op privacy van de hulpvrager ? Druisen deze vermeldingen niet onrechtstreeks in tegen de bepalingen van de OCMW-wet die stelt dat beslissingen inzake individuele hulpverlening niet aan de toezichhoudende overheden moeten worden overgemaakt ?

Zo, naar de mening van de minister, deze vermeldingen toch niet zouden indruisen tegen de wet, is het dan niet dringend tijd dat een en ander wettelijk wordt bijgesteld opdat deze praktijk definitief tot het verleden zou behoren ? Het is toch meer dan normaal dat potentiële hulpvragers aarzelen zich tot het OCMW te wenden, wanneer zij weten dat zij de kans lopen nominaal te worden opgenomen in een document dat een ruimere verspreiding kent dan binnen de OCMW-muren.

Antwoord

Luidens artikel 36, tweede lid van de OCMW-wet, zijn de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn,

alsmede alle andere personen die krachtens de wet de vergaderingen van de raad, het vast bureau en de bijzondere comités bijwonen, tot geheimhouding verplicht. Overeenkomstig artikel 50 van dezelfde wet, is die bepaling ook van toepassing op de personeelsleden van het OCMW.

Samen met de ambtelijke discretieplicht en het in artikel 458 van het Strafwetboek ingeschreven beroepsgeheim, zijn deze wettelijke voorschriften erop gericht de privacy van hulpvragers en onderhoudplichtigen te beschermen.

Op grond van die bepalingen is het dan ook uitgesloten dat de OCMW-rekening een staat zou bevatten waarin steuntrekkers of onderhoudplichtigen bij naam worden genoemd.

Vraag nr. 125 van 27 september 1994 van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Toepassing Medisch Pedagogisch Instituut semi-internaat of internaat – Weigering Provinciale Evaluatiecommissie

Enige tijd geleden werd een nieuwe wijziging ingevoerd van o.a. artikel 2 en artikel 6bis van het besluit van de Vlaamse regering van 27 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van personen met een handicap. Deze wijziging heeft vooral een aantal gevolgen voor internaten en semi-internaten. Het is namelijk zo dat voor kinderen die in een BO-school les volgen met een attest BO type 1, 3 en 8 en kinderen en adolescenten in de opleidingsvorm-drie en die op een bepaald moment een zorgvraag in de zin van internaat of semi-internaat indienen, de verkorte procedure niet meer telt met het gevolg dat de automatische inschrijving niet meer kan. D.w.z. dat de provinciale evaluatiecommissie (PEC) de aanduiding-handicap in de zin van het Vlaams Fonds negatief kan beoordelen. Daarenboven is het bij acceptatie van de handicap in de zin van het Vlaams Fonds nog steeds mogelijk dat de PEC de zorgindexering van bv. internaat of semi-internaat weigert.

Op dit moment is het onduidelijk hoelang het zal duren (in de gevallen van module-dossier) vooraleer de melding van positief of negatief antwoord aan betrokkene zal worden bekendgemaakt. Ten minste 30 dagen, maar vermoedelijk een heel stuk langer.

1. Wordt het Medisch Pedagogisch Instituut (MPI) financieel vergoed voor het risico dat het nam enkele tijd een leerling op te nemen die nadien moet verwijderd worden ?
2. Wat moet er gebeuren met een kind dat om praktische reden geen extern kan worden, bv. omdat dezelfde opleiding niet in de regio van de woonplaats wordt verstrekt ?
3. Wat indien een kind om sociale reden absoluut op intemaatsopvang is aangewezen in het BO en uitdrukkelijk wenst in het vrij gesubsidieerd onderwijsnet te blijven ?

4. In welke overgangsmaatregelen heeft de minister voorzien voor kinderen die door de PEC in een MPI worden geweigerd in de loop van het schooljaar ?

Antwoord

- 1 Eén van de essentiële kenmerken van de inschrijvingsreglementering van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VESIPH) is dat de tenlasteneming van de bijstand ten vroegste uitwerking kan krijgen vanaf de datum van de aanvraag. Zowel de individuele aanvragers als de voorzieningen moeten zich ervan bewust zijn dat er een bepaald risico verbonden is aan het krijgen van bijstand vóór de beslissing, omdat er nog geen zekerheid bestaat over de zorgtoewijzing. Er wordt dan ook steeds op aangedrongen de aanvraag tijdig in te dienen. Bovendien werden reeds verschillende maatregelen genomen om het tijdstip tussen de aanvraag en de beslissing te reduceren. Voor situaties waarbij er dringend bijstand dient geboden, is er een bijzondere procedure (artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1991).

2. - 3. - 4. De bewarende maatregel waarbij onder bepaalde voorwaarden in een tijdelijke en uitzonderlijke tenlasteneming werd voorzien voor opname in internaat of semi-internaat, ten gunste van bepaalde kinderen, was slechts van toepassing op het schooljaar 1992-1993. Vanaf het schooljaar 1993-1994 werd een afwijkende procedure van kracht die aan bepaalde categorieën van personen, o.m. uit het buitengewoon onderwijs, faciliteiten verleent inzake de inschrijving bij het VFSIPH. Het is juist dat de regeling betreffende deze faciliteiten en ook de in aanmerking komende categorieën van personen, vanaf 1 september 1994 door de Vlaamse regering op basis van de opgedane ervaringen worden aangepast. Uw vraag gaat vooral om leerlingen met leerproblemen, karakterproblemen of zwakbegaafden, waarvoor de verwijzing naar het buitengewoon onderwijs vaak van tijdelijke aard is. Louter op grond van het attest kan niet worden vastgesteld of deze personen gehandicapt zijn in de zin van artikel 2 § 2, 1° van het decreet van 27 juni 1990 : vandaar dat de aanvragen volgens de gewone procedure moeten worden ingediend. Personen met verminderde kansen op sociale integratie wegens sociale of familiale omstandigheden, behoren in principe niet tot de doelgroep van het VFSIPH.

Toch evalueren de provinciale evaluatiecommissies van het VFSIPH ook minder ernstige stoornissen in het licht van de sociale en/of pedagogische context waarin zij zich voordoen, om na te gaan welke beperkingen van integratiekansen hieruit voortvloeien. De totaalsituatie vormt uiteindelijk het doorslaggevend criterium.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag 149
van 29 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Woordenboek van de Vlaamse dialecten – Continuering

Sinds 1972 werkt een groep wetenschappers van de Gentse Universiteit aan de redactie van het WVD, dat de traditionele dialect-woordschat van West- en Oost-Vlaanderen, Frans-Vlaanderen en Zeeuws-Vlaanderen inventariseert en beschrijft.

Wegens problemen met de financiering, moet gevreesd worden voor het opdoeken van het project. Via het REWO, onder auspiciën van de Nederlandse Taalunie, werd voor dit project, voor de volgende 6 jaar, aan de Vlaamse regering een subsidie van 41.544.000 frank gevraagd.

Deze subsidie is een essentieel onderdeel van een gestructureerde co-financiering. Aan deze subsidie zijn immers de bijdragen van de provincies, de universiteit en de wetenschapsorganisaties gekoppeld.

1. Waarom heeft het Fonds voor Collectief Fundamenteel Onderzoek de financiering van het Vlaams dialecten-woordenboek stopgezet ?
2. Waarom heeft de coördinatie-wetenschapsbeleid het dossier doorgeschoven naar het departement van Cultuur ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 367
van 26 september 1994
van de heer. H. SUYKERBUYK

*Duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet – Afbouw reser-
vatiestrook*

Vragen om meer duidelijkheid aangaande de reser-
vatiestrook voor het duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet
worden, haast stereotiep, beantwoord met de boutade
dat alles blijft zoals het is, want dat geeft blij van
vooruitziend beleid.

Intussen zijn er eigenaars die meer dan 30 jaar onzeker
zijn over het statuut van hun gronden. Eigenlijk is dat
een onteigening zonder vergoeding.

Ik dring er bij de minister op aan deze zaak snel te
regelen. Bij mijn weten zijn de Antwerpse havenmid-
dens meer dan aan een duwvaartkanaal, aan de moder-
niseringswerken van het Albertkanaal geïnteresseerd.

Als de plannen met de NMBS in verband met een
spoorreservering gevorderd zijn, kan de reservatie-
strook worden aangepast. Recentelijk had de gemeente
Stabroek te maken met die reservatiestrook, toen haar
plannen voor uitbreiding van een containerpark aldaar
door die strook gedwarsboomd werden.

De contentieux is groot ; het duwvaartkanaalproject
wordt nergens in aanmerking genomen. Een totale re-
servering is onrechtvaardig en het argument van de
vooruitziendheid is in dat verband haast hypocriet.

Kan de minister toezeggen met de afbouw van de reser-
vering zo vlug mogelijk te beginnen ?

Vraag nr. 368
van 29 september 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Campagne tegen zwerfvuil – Resultaten

Sinds enige tijd wordt de automobilist via de informa-
tieborden langs de autosnelwegen op uitdrukkelijke
wijze gewaarschuwd voor boetes tot 15.000 frank bij
het verfoeilijk achterlaten van zwerfvuil.

1. Welke zijn de voorlopige resultaten van deze actie
en hoeveel inbreuken zijn reeds vastgesteld en effec-
tief beboet door de daartoe bevoegde ambtenaren ?
2. Is er een onderscheid in de vaststellingen naar plaat-
sen en periodes ?
3. Welke bedragen heeft het Vlaamse Gewest recht-
streeks of onrechtstreeks besteed aan de opruiming
van zwerfvuil en het netjes houden van het open-
baar domein in de betrokken periode van verhoog-
de boetes en wat is de opbrengst van de boetes in
dezelfde periode ?

Vraag nr. 369
van 29 september 1994
van de heer L VAN NIEUWENHUYSEN

*Herinrichting van de Leuvensesteenweg te Mechelen
– Afwerkingstermijn en gevolgen voor de plaatselij-
ke middenstand*

Voor de plaatselijke middenstand brengen de
werken die momenteel worden uitgevoerd aan de
herinrichting van de Leuvensesteenweg, op het
grondgebied van Mechelen, een behoorlijke finan-
ciële aderlating met zich mee.

Kan de minister meedelen of benadeelde handelaars
in dergelijke gevallen aanspraak kunnen maken op
een vergoeding ?

Blijkbaar neemt de aannemer van de werken boven-
dien al zijn tijd. Naar verluidt zouden er gemiddeld
maar vijf arbeiders aan de slag zijn. Op sommige
dagen liggen de werken bovendien stil.

Graag vernam ik in welke afwerkingstermijn werd
voorzien. Wordt hieraan vastgehouden ?

Ware het niet mogelijk geweest kortere afwerkings-
termijnen te bepalen ? Zo ja, waarom werd dit niet
gedaan ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 204
van 29 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Woordenboek van de Vlaams dialecten – Subsidiëring

Sinds 1972 werkt een groep wetenschappers van de
Gentse Universiteit aan de redactie van het WVD, dat
de traditionele dialect-woordenschat van West- en
Oost-Vlaanderen, Frans-Vlaanderen en Zeeuws-
Vlaanderen inventariseert en beschrijft.

Wegens problemen met de financiering, moet gevreesd
worden voor het opdoeken van het project. Via het
REWO, onder auspiciën van de Nederlandse Taalunie,
werd voor dit project, voor de volgende 6 jaar, aan de
Vlaamse regering een subsidie van 41.544.000 frank
gevraagd.

Deze subsidie is een essentieel onderdeel van een ge-
structureerde co-financiering. Aan deze subsidie zijn
immers de bijdragen van de provincies, de universiteit
en de wetenschapsorganisaties gekoppeld.

De onderzoekers verwachten dat de traditionele
Vlaamse dialectwoordenschat binnen 10 à 15 jaar zal
verdwenen zijn. Bijgevolg zou het materiaal nu verza-
meld moeten worden, voor het te laat is.

Mag ik van de minister vernemen of er geen subsidië-
ring vanuit het departement Cultuur zou kunnen ge-
beuren, zodat het opzet van de redactie van een Woor-
denboek van de Vlaamse dialecten tot een goed einde
kan worden gebracht.

Vraag nr. 206
van 29 september 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN – Opdrachten voor personeelsleden

Mijn aandacht wordt gevestigd op een vraaggesprek van een BRTN-medewerker met een televisieblad.

Deze verklaart daarin dat ze het enige jaren zonder opdracht moest stellen en als vastbenoemde kracht moest komen werken zonder iets om handen te hebben. Ze nam dan maar romans mee naar haar kantoor.

Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal vastbenoemde personeelsleden van de BRTN dat gedurende de jongste drie jaren in de gebouwen van de omroep vertoefde zonder een bepaalde opdracht ?

Vraag nr. 207
van 3 oktober 1994
van de heer M. OLIVIER

Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Verdere subsidiëring

Begin september werd in Gent het nieuwste deel voorgesteld van het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten.

In 1972 werd met de redactie van dit woordenboek begonnen, maar nu dreigt er een einde te komen aan dit waardevolle project aangezien de subsidiëring ervan onzeker is.

Om het voortbestaan van dit project te verzekeren moet een structurele financiering worden opgezet. Via het Overlegorgaan Regionale Woordenboeken werd aan de minister een uitvoerige planning en kostenraming voor de volgende 6 jaar voorgelegd.

Indien te lang wordt gewacht om de subsidiëring toe te kennen bestaat het gevaar dat de snel verdwijnende dialectenwoordenschat niet meer kan worden vastgelegd.

1. Welk bedrag wordt door de Vlaamse regering uitgetrokken voor het Woordenboek van de Vlaamse Dialecten ?
2. Betreft het een subsidie die jaarlijks wordt vastgesteld of wordt het budget voor meerdere jaren nu reeds vastgelegd in het kader van een stabiele financiering ?
3. Waarom werd door het Comité van Ministers beslist de subsidie van de Nederlandse Taalunie stop te zetten ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 148
van 29 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Schoolschip Mercator Oostende – Bescherming

In de media lees ik tegenstrijdige berichten over een eventuele bescherming van het schoolschip Mercator te Oostende.

Kan de minister mij meedelen of er een beschermingsprocedure is ingezet, en wat de stand van zaken is ?

Wat zijn de beweegredenen om tot eventuele bescherming van de Mercator over te gaan ?

Vraag nr. 149
van 29 september 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Toelagen aan verenigingen die verwerving en bescherming van monumenten en landschappen tot doel hebben – Criteria

De begrotingsnota voor 1994 voorziet in een bedrag van 15 miljoen frank voor toelagen aan verenigingen die zich de verwerving, instandhouding, onderhoud, restauratie of herstel, herbesteding, animatie en beheer van monumenten en landschappen ten doel stellen.

1. Zijn de criteria waaraan deze verenigingen moeten voldoen reeds uitgewerkt ?
2. Zijn er reeds gelden verdeeld ? Zo ja, aan welke verenigingen en voor welke projecten ?

Vraag nr. 150
van 29 september 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Cultuurmonumenten – Overdracht naar de gewesten en gemeenschappen in het kader van de staats Hervorming

Sommige monumenten zijn in het kader van de staats hervorming als cultureel patrimonium nog niet overgedragen aan de gewesten en gemeenschappen. Het overlegcomité Regering-Executieven in hoofde van de werkgroep Overdracht der Goederen moet beslissen over een eventuele overdracht.

Het overlegcomité Regering-Executieven heeft de overdracht van nationale monumenten afhankelijk gemaakt van de vereffening door de Executieve van achterstallige betalingen die door de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn.

Daar verder uitstel leidt tot aanzienlijke meerkosten en een onherstelbare schade aan het patrimonium, had ik graag een antwoord op de volgende vragen :

1. Wanneer behandelde de werkgroep voor het laatst deze thematiek ?
2. Is het advies dat ingewonnen werd bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis reeds bekend ?
3. Wanneer wordt een beslissing genomen ?
4. Worden de ambtenaren van de Regie der Gebouwen bijgestaan door specialisten wanneer zij monumentale ruïnes in het Vlaamse Gewest bouwtechnisch evalueren ?
5. Welke stappen werden gezet om bij de gewestminister van Begroting aan te dringen de achterstallige betalingen die door de Regie der Gebouwen verschuldigd zijn te vereffenen ?

6. Is het wenselijk dat de overdracht van monumentale ruïnes (waarvan de financiële waarde duidelijk negatief is gezien de hoge renovatiekosten), afhankelijk gesteld wordt van de vereffening van bovengenoemde achterstallige bedragen ?

7. Wanneer zullen deze Vlaamse monumenten onder een Vlaams ministerie ressorteren ?

Vraag nr. 151
van 7 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel – Actieprogramma 1995

Uit een artikel in de Gazet van Antwerpen van 27 september verneem ik dat de directeur-generaal van de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel het bij de voorstelling van het Actieprogramma voor 1995 had over een systeem van poolvorming, iets dat veel succes heeft in Ierland.

Kan de minister toelichten wat men hierbij exact voor ogen heeft ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
85	06.05.1994	E. Beysen	<i>Verdrag met Polen – inhoud</i>	52
108	21.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Internationale samenwerkingsakkoorden inzake milieu</i>	52
121	19.07.1994	F. Van den Eynde	<i>Artsen Zonder Grenzen – Toezicht door de administratie Externe Betrekkingen</i>	54
136	06.09.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 – Unced-conferentie – Landbouw en naschoolse vorming</i>	55
143	13.09.1994	H. Suykerbuyk	<i>Zuid-Afrika – Geassocieerd lidmaatschap Nederlandse Taalunie</i>	55
144	13.09.1994	H. Suykerbuyk	<i>Zuid-Afrika – Samenwerkingsakkoorden – Rol Vlaamse regering</i>	56
145	13.09.1994	H. Suykerbuyk	<i>Raad van Europa – Permanente Conferentie van de Regionale en Lokale Besturen – Vlaamse aanwezigheid</i>	56
146	21.09.1994	L. Barbé	<i>Goedkeuring internationale overeenkomsten – Stand van zaken</i>	57
149	0 29.09.1994	P. Van Grembergen	<i>Woordenboek van de Vlaamse dialecten – Continuering</i>	62
150	29.09.1994	L. Steenwegen	<i>Cultuurmonumenten – Overdracht naar de gewesten en gemeenschappen in het kader van de staats hervorming</i>	39
152	14.10.1994	L. Steenwegen	<i>Milieubedreigende bouwwerken in Canada – Vlaamse betrokkenheid</i>	40
3	20.10.1994	H. De Croo	<i>Mogelijke verstoring van de concurrentieverhouding tussen Zuid-Oost-Vlaanderen en Henegouwen</i>	40
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
292	05.10.1994	L. Steenwegen	<i>Bedrijf Beckers in Hoeleden (Kortenaken) – Uitreiken milieuvergunning klasse I</i>	41
293	05.10.1994	L. Steenwegen	<i>Firma RSB in Lubbeek – Stortactiviteiten</i>	42
294	05.10.1994	L. Steenwegen	<i>Stortactiviteiten in Kerkom (Boutersem) – Maatregelen</i>	43
295	05.10.1994	J. Valkeniers	<i>Inktfabriek Sun Chemical in Ternat – Stand van zaken uitbatingsvergunning</i>	45
296	07.10.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Milieubonen</i>	45
297	07.10.1994	M. Maertens	<i>Goedkeuring protocollen van Sofia (31.10.1988) en Genève 45 (14. II. 1991) – Luchtverontreiniging</i>	

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

367	0	26.09.1994	H. Suykerbuyk	<i>Duwvaarkanaal Oelegem-Zandvliet – Afbouw reservatiestrook</i>	63
368	0	29.09.1994	R: Van Hooland	<i>Campagne tegen zwerfvuil – Resultaten</i>	63
369	0	29.09.1994	L. Van Nieuwen- buysen	<i>Herinrichting van de Leuvensesteenweg te Mechelen – Afwerkings- termijn en gevolgen voor de plaatselijke middenstand</i>	63
370		07.10.1994	L. Van Nieuwen- buysen	<i>Faciliteitengemeenten – Publikaties Vlaams Gewest</i>	46

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

154		10.06.1994	P. Van Grem- bergen	<i>Mediacampagne Nederlands in Brussel – Stand van zaken</i>	58
170		14.07.1994	L. Van Nieuwen- buysen	<i>Bevordering van het Nederlands als spreektaal te Brussel – Acties van de Vlaamse overheid</i>	58
201		21.09.1994	F. Van den Eynde	<i>Openbare omroep – Gebruik van zijn naam en naam omroepster voor publicitaire doeleinden</i>	59
202		21.09.1994	F. Van den Eynde	<i>Ontwikkeling multicultureel Europa – Rol publieke omroepen</i>	59
204	0	29.09.1994	P. Van Grem- bergen	<i>Woordenboek van de Vlaamse dialecten – Subsiëring</i>	63
205		29.09.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>BLOSO – Franstalige omroepen in het Rijksdomein te Hofstade</i>	47
206	0	29.09.1994	L. Van Nieuwen- buysen	<i>BRTN – Opdrachten voor personeelsleden</i>	64
207	0	03.10.1994	M. Olivier	<i>Woordenboek van de Vlaamse Dialecten – Verdere subsiëring</i>	64

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

184		29.09.1994	M. Vogels	<i>Vervoerskosten van het personeel in het onderwijs – Voorwaarden voor terugbetaling</i>	47
185		07.10.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Non-discriminatiepact – Uitbreiding</i>	59
186		07.10.1994	L. Standaert	<i>Deeltijds werken – Lessenroosters</i>	60
187		07.10.1994	J. De Roo	<i>Bloedgeven – Informatiecampagne in de scholen</i>	47
192		14.10.1994	J. De Meyer	<i>Controle op de afwezigheid wegens ziekte in het onderwijs – Gegevens</i>	48

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

148	o	29.09.1994	P. Van Grem- bergen	<i>Schoolschip Mercator Oostende – Bescherming</i>	65
149	0	29.09.1994	L. Steenwegen	<i>Toelagen aan verenigingen die verwerving en bescherming van monu- menten en landschappen tot doel hebben – Criteria</i>	65

150	0	29.09.1994 L. Steenwegen	<i>Cultuurmonumenten – Overdracht naar de gewesten en gemeenschappen in het kader van de staatshervorming</i>	65
151	0	07.10.1994 L. Van Nieuwenbuysen	<i>Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel – Actieprogramma 1995</i>	65

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

53	29.09.1994	L. Barbé	<i>Vervuiling door zware metalen en volksgezondheid – Wetenschappelijk onderzoek en preventie</i>	49
54	29.09.1994	L. Barbé	<i>Astmapreventie in Vlaanderen – Gegevens</i>	50
55	05.10.1994	M. Vogels	<i>Waarborgsystemen sociale economie – Stand van zaken besluit</i>	50

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

124	22.09.1994	M. Bourgois	<i>Rekening OCMW – Nominale vermelding steunenieters</i>	61
125	27.09.1994	B. Vandendriessche	<i>Toepassing Medisch Pedagogisch Instituut semi-internaat of internaat – Weigering Provinciale Evaluatiecommissie</i>	61
126	29.09.1994	L. Steenwegen	<i>Overdracht van cultuurmonumenten naar de gewesten en gemeenschappen in het kader van de staatshervorming – Vereffening door de Vlaamse regering van achterstallige bedragen</i>	51
127	03.10.1994	J. Valkeniers	<i>Verzorgingssector – Ongekwalificeerd personeel met jaren ervaring</i>	51